

Новы Час

**АЛЕГ ЦЫВІНСКІ: «БЕЛАРУСКАЙ
ЭКАНОМІЦЫ НЕАБХОДНА
ЛІБЕРАЛІЗАВАЦЦА»**

Стар. 4

ВАЎКАВЫСКІ ВУЗЕЛ

2 сакавіка на прэс-канферэнцыі міністр унутраных спраў Уладзімір Навумай паведаміў журналістам, што бліжэйшым часам Мікалаю Аўтуховічу, Юрью Ляўонаву і Уладзіміру Асіпенку могуць высунуць новыя абвінавачванні

Стар. 5

РЭЖЫМ НА ЭКСПАРТ

Кітайская мадэль можа стаць глабальнай. Нягледзячы на эканамічны крызіс, Кітай пачаў пашираць ідэйны ўплыў на краіны Трэцяга свету

Стар. 13

МАСТАК ПАВЕЛ ЮЖЫК: ШЛЯХ ДА СЯБЕ...

Стар. 14–15

ЧЫТАЙЦЕ

Ў НАСТУПНЫМ НУМАРЫ!

**Трэцясектарны
беларус**

Выклікі і магчымасці
грамадзянскай супольнасці
ў матэрыялах Вольгі Хвоін

*8 сакавіка
Вясна
Свято
Сонца
Надзея
Любоў
Каханне*

Любыя і дарагія!

Прыміце нашы шчырыя віншаванні са Святам Вясны!

І хай усё ў вашым жыцці адбудзеца менавіта так, як вы марылі, мройлі, хацелі і планавалі!

І хай з вамі заўсёды будуць усе родныя і блізкія вам людзі!

І хай для кожнай з вас прагучаць тыя слова, якія вы хацелі б пачуць!

І хай усё гэта будзе не адзін раз на год, а ўвесы час!

І хай увесы час для вас будзе заўсёды новым часам, з новым прысмакам новага шчасця!

ФАКТЫ, ПАДЗЕІ, ЛЮДЗІ

2

▼ НАВІНЫ РЭГІЁНАЎ

ЛІДА

Прадстаўнікі грамадскіх арганізацый Ліды і раёна адзначылі 145-годдзе з дня вынасуса смяротнага прысуду кірауніку вызвольнага паўстання Кастусю Каліноўскаму.

Яны наведалі пахаванні паўстанцаў у вёсках Далекія і Альжова, пабывалі на магілах святара Адама Фалькоўскага — аднаго з кіраунікоў супраціву на Лідчыне і Валеры Цыбульскай, якая пазбегла катавання і памерла праз семдзесят гадоў пасля паразы паўстання.

АСТРАВЕЦ

Зусім нядайна пабачыў свет першы нумар бюлетэні «Астравецкі веснік».

Ён прысвечаны праблеме будаўніцтва АЭС у Астравецкім раёне і спробам мясцовай грамадскасці яму супрацьстаяць. Нове выданне рэдагуе мясцовы дэмакратычны актыўіст Мікалай Уласевіч, а падрыхтавана яно было пры дамозе Эдуарда Брокараў з Магілёўшчыны, які выдае «Горацкі выбар».

БРЭСТ

У Брэсце праходзіць кніжная выставка, прысвечаная Сусветнаму дню пісьменніка, які адзначаеца 3 сакавіка.

Экспазіцыя пад назвай «Саюзу пісьменнікаў Беларусі — 75» разгорнута ў абласной бібліятэцы імя М. Горкага. У першым раздзеле выставы прадстаўлены выданні пра творчасць беларускіх пісьменнікаў, а таксама кнігі, прысвечаныя гісторыі беларускай літаратуры, сучаснаму літаратурнаму працэсу і класічным творам Я. Купалы, Я. Коласа, В. Быкаў, І. Мележа, І. Шамякіна, А. Адамовіча. Другі раздзел выставы ўключае зборнікі твораў беларускіх пэтаў — М. Багдановіча, А. Куляшова, М. Танка, Я. Янішыц, Р. Барадуліна, Р. Баравіковай.

У межах Сусветнага дня пісьменніка таксама пройдзе презентация кнігі выкладчыка Брэсцкага дзяржаўнага тэхнічнага ўніверсітэта Анатоля Гладышчука «Нямцэвіч. Сапраўдны гісторыі», што нядайна пабачыла свет у выдаўцстве «Літаратура і мастацтва».

ГЛЫБОКАЕ

У Глыбокім з ініцыятывы каталіцкага храма Святой Тройцы ў дні Вялікага посту праходзіць дабрачынная акцыя «Дзецы — дзецы».

325 лютага (Попельнай серады), калі ў каталікоў пачаўся Вялікі пост, дзецы, якія наведаюць нядзельную школу пры храме, просіць адмовіца да цукерак, шакаладу і іншых кандытарскіх вырабаў на карысць выхаванцаў прытулку.

Кожную нядзелю пасля набажэнства ў касцёле маленёкія вернікі могуць пакласці ласункі ў спецыяльную ўстаноўлены кошык. Затым на свята Вялікадня гэтыя ласункі будуть перададзены выхаванцам дзіцячага прытулку ў вёсцы Станулі непадалёк ад райцэнтра.

ВІЗІТ

АДНОСНА ПАЗІТЫЎНАЯ СПРАВАЗДАЧА

Вольга ХВОІН

На працягу двух дзён Упаўнаважаны Федэральнага ўрада Германіі ў Федэральным міністэрстве замежных спраў па палітыцы ў галіне правоў чалавека і гуманітарнай дапамозе Гюнтэр Наоке і паслы па правах чалавека з Даніі, Фінляндыі і Нідэрландаў знаёміліся з сітуацыяй у галіне правоў і свабод чалавека ў Беларусі.

Упаўнаважаны Федэральнага ўрада Германіі і паслы правялі перамовы з першым намеснікам міністра ўнутраных спраў Кульяшовым, намеснікам міністра юстыцыі Бодакам і прадстаўнікамі Міністэрства замежных спраў. Акрамя таго, амбудсмены сустэрэліся з прадстаўнікамі апазіцыі, праваабаронцамі, прадстаўнікамі недзяржаўнай прэсы — шэф-рэдактарам «Новага часу» Аляксеем Каралём, старшынёй Беларускай асацыяцыі журналістаў Жаннай Літвінай, галоўным рэдактарам «Народнай волі» Іосфам Сярэдзічам. Як паведаміла прэс-служба БАЖу, гасцей цікавілі ўмовы існавання недзяржаўнай прэсы пасля ўступлення ў сілу новага закона аб СМИ, упlyвовасць незалежных медіяў у

Беларусі ды іншыя аспекты працы сродкаў масавай інфармацыі.

Працоўны графік візітёраў быў вельмі шчыльны — адна сустрэча змяняла другую. Упаўнаважаны Германіі па палітыцы ў галіне правоў чалавека і гуманітарнай дапамозе Гюнтэр Наоке паведаміў, што падчас візіту прадстаўнікі дэлегацыі «пачулі розныя меркаванні, што было важна, каб скласці ўласнае ўражанне». «Размова ідзе пра тое, каб ацаніць сітуацыю, на складзе якой змены, што адбыліся, насамрэч станоўчыя, а не касметычныя, — адзначыў амбудсмен.

— Я хачу падкрэсліць, што мы з'яўляемся неафіцыйнай групай. У васмі з дванаццаці сямі дзяржаў ЕС існуе інстытут пасла на правах чалавека. Па завяршэнні візіту мы

► ДЫЯСПАРА

БЕЛАРУСЫ СВЕТУ ЗБЯРУЦДА НА З'ЕЗД

На 18–19 ліпеня 2009 года

у Мінску запланаваны

V з'езд беларусаў свету,

паведаміла БелаПАН

намесніца старшыні рады

МГА «Згуртаванне беларусаў

свету «Бацькаўшчына» і

старшыня рабочай группы па

падрыхтоўцы форуму Ніна

Шыдлоўская.

таратура, мастацтва, друк і г.д.»;

«Магчымасці ўзаемадзеяння метраполіі і дыяспары ў захаванні нацыянальнай ідэнтычнасці і культурнай спадчыны беларусаў»; «Супольная гістарычнае памяць як аснова нацыянальнай единасці беларусаў у свеце».

Як зазначыла Шыдлоўская, для падрыхтоўкі з'езда створаны арганізацыйны камітэт, у склад якога ўваішлі 88 прадстаўнікоў з Беларусі і розных краін свету.

Сустаршыням аргамітэта абраны Радзім Гарэцкі, Аляксей Марачкін, Алена Макоўская з беларускага боку, Алег Рудакоў з Расіі і Вячка Станкевіч з ЗША. Сябры рады зацвердзілі план працы аргамітэта і рабочай групы. У склад рабочай групы, якая будзе непасрэдна праводзіць падрыхтоўку з'езда, абрана 16 чалавек.

Паводле слоў старшыні рабочай групы, важным юрыдычным

зацвярджэнне нормаў прадстаўніцтва дэлегатаў на з'езд. Згодна з імі, на форум будзе вылуччана 459 дэлегатаў ад 30 краін, у тым ліку Беларусі. Сябры малой рады зацвердзілі бюджет з'езда і заслухалі інфармацыю пра пошуки памяшкання для правядзення сусветнага форуму. Як было зазначана, знойдзена памяшканне ў Мінску вельмі складана.

Так, перад апошнім з'ездам, які праходзіў у ліпені 2005 года, арганізаторы шукали памяшканне на працягу месяца. «Нехта нам адмаяўляе, спасылаючыся на ремонт, якія кірауніцтва Рэспубліканскага палаца прафсаюзаў, нехта ўвогуле не дзе адказу», — сказала Шыдлоўская. Вось чаму, паводле яе слоў, сябры малой рады пачвердзілі гатоўнасць у выпадку перашкодаў з атрыманнем памяшкання ў сталіцы метраполіі рыхтавацца да правядзення V з'езда беларусаў свету ў суседніх краінах.

► З'ЕЗД

ПАЛІТЫЧНАЯ ІДЭЯ ДЛЯ ЎСІХ

Вольга ХВОІН

Партыя Беларуская хрысціянская дэмакратыя (БХД) правяла ўстаноўчы сход.

Адным з найбольш актыўных стваральнікаў партыі БХД з'яўляецца былы кіраунік «Маладога Фронту» Павел Севярынец. Аргамітэт па стварэнню партыі актыўна пачаў дзейнічаць у 2005 годзе, за трох гадоў быў сформіраваны неабходны для реєстрацыі спіс сябраў структуры, расправаваныя канцепцыя і праграма

партыі. Паводле статуту, метаю дзейнасці партыі БХД з'яўляецца пабудова незалежнай, заможнай, духоўна развітай, дэмакратычнай і прававой дзяржавы Рэспублікі Беларусь і дэмакратычнага грамадства на аснове хрысціянскіх каштоўнасцяў, патрыятызму, адказнасці, свабоды, сацыяльнай справядлівасці, салідарнасці.

Сябры аргамітэта па стварэнню партыі перакананы, што іх гатовыя падтрымаць да 80 працэнтаў жыхароў Беларусі. Пакуль у спісе заснавальнікаў для Міністэрства юстыцыі — 1060 чалавек. На з'ездзе прысутнічала 206 дэлегатаў і калі трохсот гасцей.

Варта адзначыць, што сам з'езд праходзіў у святочнай атмасферы, у шэрагах хадэкаў панавала згода. Статутныя дакументы, звароты, склад кіраунічых органаў быў прынятый хутка і фактычна аднадушна. Кіраунікамі партыі былі абраны чатыры сустаршыні: Павел Севярынец, Аляксей Шэйн, Віталь Рымашэўскі, Георгій Дэмітрук. Кірующим органам партыі з'яўляецца Нацыянальная рада, у якую ўваходзяць 70 чалавек. Дзесяць месцаў у ёй зарэгістраваныя для «vip-персан», сярод якіх чашвёра сустаршыні, пастар Энергет Сабіла, старшыня моладзей арганізацыі «Малады фронт» Зміцер Дашкевіч, былы паліт-

візень, кіраунік грамадзянскага руху «Ініцыятыва» Андрэй Кім, адказны сакратар аргамітэта па стварэнні БХД Дзяніс Садоўскі.

Госці з'езду — беларускія і палітыкі і прадстаўнікі хрысціянска-дэмакратычных партыяў Еўропы — у сваіх выступах адзначалі важнасць гістарычнага моманту, зычылі партыі плёну на палітычнай ніве і поспехаў у рэгістрацыі, што куды цяжкі, чым заваяваць сэрцы і розумы беларусаў. Сустаршыня Аўдзяднай грамадзянской партыі Анатоль Лябедзька зрабіў сустаршынам арганізацыі падарунак — папку дэпутата Вяроўнага Савету 13-га склікання, як сімвал пераемнасці ўлады. Здзівіў прысутных сваім выступам старшыня «Маладога Фронту» Зміцер Дашкевіч. У прамове ён запытаўся ў хадэкаў, як яны могуць супрацоўнічаць з Аўдзяднай дэмакратычнай сіламі, калі туды ўваходзіць Партия камуністаў Беларускай, бо «негамчыма сядзець на адной лаве з Богам і шайтанам». Пад апошнім Дашкевіч недвусэнсочно мёу на ўзве камуністаў. Пасля лідэр МФ працытаваў урывак са Старога Запавету, у якім гаворыцца пра забарону міжнацыйных шлюбаў. Фактычна гэта быў адзін «гарачы» момант з'езду, астатніе праішло гладка, бы па пісанаму.

Фота Орын Дядзініка

УЗНАГАРОДА

АЛЯКСАНДР ТАМКОВІЧ АТРЫМАЎ ПРЭМІЮ ІМЯ ЮРЫЯ ЗАХАРАНКІ

Генадзь КЕСНЕР

27 лютага ў Мінску адбылося штогадовае ўручэнне прэміі «З адкрытым забралам» імя былога міністра ўнутраных спраў Беларусі генерала Юрыйя Захаранкі, гвалтоўна скрадзенага невядомымі 7 мая 1999 года.

Сёлета лаўрэатам прэміі, заснаванай пяць год таму не-зарэгістраваным рухам «Абараонцы Айчыны», стаў вядомы беларускі журналіст і публіцыст Аляксандар Тамковіч.

А на пачатку цырымоніі ўганаравання адзін з кіраўнікоў руху, былы следчы прокуратуры, а цяпер праваабаронца Алег Волчак нагадаў нават не столькі прысутным, колькі чыноўнікам, што 7 мая споўніцца 10 гадоў ад дня знікнення генерала Захаранкі.

«Ужо дзесяць гадоў вядзенца следства, якое перапынялася толькі на трэх месяцах. За гэты час змяніліся чатыры следчы, і за гэты час я, як давераная асоба сям'і Захаранкі, нікак інфармациі не атрымаў, акрамя фразаў: «Следства працягваецца, па завяршенні яго вынікі Вам давядуць да ведама», — распавядае Волчак. — Толькі дзякуючы Камісіі ААН па нядобраахвотных знік-

Аляксандар Тамковіч, Алег Волчак, Раіса Міхайлоўская

ненях, з якой мы перапісаліся, я даведаўся, што следства адпрацоўвала чатыры версіі знікнення Юрыйя Захаранкі: першая версія — асабістая непрыязь да кагосьці, другая — эканамічная, трэцяя версія — грамадска небяспечнае хуліганства, якое пачягнула знікненне чалавека, і на чацвёртым месцы стаяла палітычнае версія. Беларуское Міністэрства замежных спраў, якое штогод прадстаўляе інфармацыю ў Камітэт ААН па нядобраахвотных знікненях, неаднаразова ўказавала, што вышэйшыя службовыя асобы не маюць дачынення да знікнення, як не маюць дачынення да гэтага і беларускіх спецслужб».

Па словам Алега Волчака, 8 сакавіка ён будзе выступаць у Камісіі ААН па нядобраахвотных знікненях, куды атрымаў запрашэнне, дзе яшчэ раз будзе ўздымаць тэму знікнення экспаністра ўнутраных спраў.

«Мы бачым, як развіваецца дыялог паміж Беларуссю і Еўрапейскім Саюзам, але мы заўважаем, што тэма зніклых адыходзіць усё больш і больш на задні план, — падкрэсліў праваабаронца. — Але я лічу, што тэму зніклых трэба зноў вярнуць на першое месца, бо як можна весці дыялог і перамовы з міністрами ўнутраных спраў Навумавым, з быльмі кіраўніком Адміністрацыі прэзідэнта,

паслом па асобых даручэннях Шэйманам, калі грамадства не ведае, ці маюць гэтыя людзі дачыненне да знікнення вядомых людзей, у прыватнасці Юрыйя Захаранкі».

Алег Волчак прадэмантстваў прысутным на цырымоніі запіс прэс-канферэнцыі Юрыйя Захаранкі адразу пасля таго, як кіраўнік дзяржавы зрабіў у яго адрас некалькі непрыемных выпадаў з рознымі абвінавачаннямі. «Я ўвогуле не мог сабе такога ўяўвіць, што можна вось так міністра ўнутраных спраў паказаць як нейкага асабліва небяспечнага злачынцу, як нейкае, прабачце мяне, г...., якое не заслугоўвае хоць нейкай павагі, — казаў тады апальны генерал міліцыі. — Так перакрэсліць усё маё прафесійнае жыццё, да такога, канешне, трэба яшчэ дайсці... Калі мы разыходзіліся са спадаром Лукашэнкам, у мяне не было ніякіх чорных думак. Ну што ж, у кожнага свае прынцыпы. Але калі мяне, у прынцыпе, расстралялі перед усім майм народам, я быў у шоку».

Прадстаўляючы новага лаўрэата прэміі імя Юрыйя Захаранкі Аляксандра Тамковіча, кіраўнік Цэнтра па правах чалавека Раіса Міхайлоўская нагадала, што ён не проста вядомы журналіст, адзін з кіраўнікоў ГА «Беларуская асацыяцыя журналістаў», але і аўтар чатырох кніг — «Лёсы», «Жанчыны»,

«Асобы» і «Будзіцелі», прысвечаных вядомым у краіне людзям. У мінулым капітан Аляксандар Тамковіч быў ваенным карапандэнтам, працаўшы у газете «Во славу Родины», якую пакінуў на знак пратэсту падчас жывінскага путчу 1991 года. Пасля гэтага Аляксандар Тамковіч быў адным з заснавальнікаў і намеснікам галоўнага рэдактара незалежнай беларускай газеты «Свободные новости».

«Аляксандра Тамковіча сапраўды можна назваць будзіцелем — чалавекам, які прасоўвае нашу краіну да лепшай будучыні, да нашых ідэалаў дэмакратыі і справядлівасці», — падкрэсліла Раіса Міхайлоўская.

У мінулых гадах лаўрэатамі прэміі «З адкрытым забралам» былі вядомы юрист і праваабаронца Гары Паганяйла, генерал Валеры Фралоў, экс-кандыдат у прэзідэнты Беларусі, былы палітвязень прафесар Аляксандар Казулін і Мікалай Аўтуховіч, у недалёкім мінулым прадпрымальнік, воін-афганец, які зараз знаходзіцца ў вязніцы на вуліцы Валадарскага ў Мінску.

P.S. Зараз Аляксандар Тамковіч знаходзіцца ў Брюселе, дзе 2-4 сакавіка адбылася сустрака беларускіх экспертаў з прадстаўнікамі структур ЕС і дыпламатычных місій. Там эса прайшла прэзентацыя яго кніг.

▼ ТЫДНЁВЫ АГЛЯД

КРЫЗІС ПРЭЗІДЭНЦТВА

Сяргей САЛАЎЕУ

Кажуць, што любы лідэр мусіць падаваць прыклад сваім падначаленым. Асабліва калі сітуацыя крыйзісная. І кожны падае гэты прыклад, як можа. Лідэры дзяржаў знатхненнем аблімкоўваюць антыкрайзісныя праграмы і гроши, якія трэба выдзеліць на падтрымку сусветнай эканомікі. І толькі Аляксандар Лукашэнка паказаў, што гроши трэба не выдзяляць — іх папросту трэба эканоміць.

На тыдні беларускі прэзідэнт выправіўся правесці шэраг працоўных сустрэч, а заадно і скарыстаць недагулянью частку адпачынку ў Славакію. На гарантыжны курорт. Усе ўзвіліся: як можна, у перыяд крыйзісу? Але наスマреч мудрасці Аляксандра Рыгоравіча трэба пазайздросціць.

Па-першае, стала вядома, што выправіўся ён туды па асабістаму запрашэнню ўладальніка гатэля «Гранд» бізнесу Міядрага Косціча. Менавіта ў гэтым гатэлі спыніўся Лукашэнка і ягона світ і сямейнік. Больш за тое, Міядрага Косціча там называюць «шукровым каралём». Таму ўладальніку гатэлю нічога не варта забяспечыць, як кажуць, «пражыванне і харчаванне за кошт прымаючага боку».

Па-другое, нават калі Аляксандар Лукашэнка і заплаціць за нумар — нічога жудаснага. «Камсамольская праўда» ў Беларусі высыветліла, колькі каштует нумар у гатэлі. «Раней у гатэлях рангам ніжэй за пяць зорак Аляксандар Лукашэнка не спыняўся. Але на горным курорце Капаонік, дзе прэзідэнт катаецца на лыжах у гэтым годзе, гатэлю ў пцізоркавага ўзроўню папросту няма. У «Гранд» ёсць нумары за 65 ёўра, за 75 і люкс за 120 ёўра», — расказаў «Камсамольцы» на рэцэпцыі гатэля. «Цяперашні сціпляя зімовыя вакацыі прэзідэнта не парэўнаць з шыкоўнымі ўмовамі адпачынку 2002 года. Тады Аляксандар Лукашэнка адправіўся ў пцізоркавы гатэль «Клостэрброй» у Альпах. «Імператарскі с'ют» аўстрыйскага гатэля каштует 550 ёўра з чалавека», — піша выданне.

Гэта ж якая эканомія! Амаль у чатыры разы! А калі ж і зусім «за кошт прымаючага боку», то чаму б і не з'ездзіць? Тым больш, за «недагуляны» адпачынак любому працоўнаму павінна выплачвацца кампенсацыя. Такім чынам, прэзідэнт ратуе і бюджет Беларусі ад крыйзісу.

Шкада, што не ўсе ягоныя падначаленія падтрымліваюць прыклад свайго прэзідэнта. З аднаго боку, прэм'ер-міністр Сяргей Сідорскі нядаўна заяўляў, што ён ужо пяць год піша аднай асадкай. Сцілі.

Чаго не скажаш пра лідэра Федэрациі прафсаюзаў Беларусі Леаніда Козіка, вакол якога разгараеца аутамабільны скандал.

На месцы прэзідэнта я б, вярнуўшыся з адпачынку, паставіў бы Коўзіку вымову з занясеннем.

Здаецца, беларускі чыноўнік могуць скампенсаваць пакуль спрэчнае пытанне яшчэ большага набліжэння да Захаду і даволі хуткага ўступлення ў праграму «Усходнія партнёрства». Бо на гэтым тыдні, пакуль прэзідэнта няма, чыноўнікі стала падрываюць дыялог.

Беларуское МЗС, напрыклад, адмовіла спадарожнікаму тэлеканалу «Белсат» у рэгістрацыі прадстаўніцтва ў Беларусі. Афіцыяйнай прычынай для

адмовы стала няправильнае афармленне дакумента. «Спачатку ў нас месяц не прымалі дакументы, кажучы, што часоўцы не хапае. Потым прынялі і больш за два месяцы разглядалі, а затым адмовілі, заявілі, што неяк не так аформлены дакументы», — сказала дырэктор тэлеканала Агнешка Рамашэўска.

Праўда, МЗС у адказе напісаў, што пасля выправління недахопаў дакументы можна будзе падаць яшчэ раз, але сутнасці гэта не мяняе.

Не адстай і Міністэрства. Ён адмовіў у рэгістрацыі праваабарончаму грамадскому аўяднанню «Наша Вясна». Прыймым Міністэрства ставіць пад сумнёў факт правядзення ўстаноўчага сходу арганізацыі, паколькі памяшканне офіса Аўяднанай грамадзянскай партыі вельмі невялікае. Якім чынам Міністэрства падлічыў плошчу, на якой павінны збірацца заснавальнікі, неядома. Можа, яны там на галоах сядзелі або штабляямі ляжалі, а віцэ-прэзідэнт Міжнароднай Федэрациі правоў чалавека Але́сь Бяляцкі з гаубіцай звісаў...

Да заснавальнікаў арганізацыі таксама прад'яўляюцца старыя прэтэнзіі: то, што некаторыя з іх раней прыцягваліся да адміністрацыйнай адказнасці за розныя правапарушэнні

— уздел у несанкцыянованых акцыях, распавяжданне выданняў без выхадных звестак і іншае. Нагадаем, што гэтыя прэтэнзіі былі адрынутыя яшчэ 24 чэрвеня 2007 года, калі Камітэт па правах чалавека ААН зрабіў выснову, што сваімі дзеяннямі па ліквідацыі ГА «Вясна» беларуская дзяржава парушыла пункт 1 артыкула 22 Міжнароднага пакта пра грамадзянскіх і палітычных правах. Аднак Міністэрства юстыцыі, а затым і Вярховы суд Беларусі праігнаравалі рашэнне Камітэта па правах чалавека ААН, і спроба зарэгістраваць грамадскае аўяднанне «Вясна» ў жніўні 2007 года не прынесла вынікаў. Так што зараз Міністэрству зноў сутыкнецца з ААН.

І на тыдні застаяўся за кратамі актывіст міжнароднай моладзевай арганізацыі «Малады фронт» (Чехія) Арцём Дубскі.

Ён змешчаны ў следчы ізялітар

у Асіповічах. Рашэнне пра змяшчэнне

у следчы ізялітар маладога чалавека звязана з тым, што ў дачыненні да яго распачата крымінальная справа па артыкуле 415 Крымінальнага кодекса Беларусі (ухіленне ад адбывання пакарання ў выглядзе аблежвання волі).

Арцём Дубскі — адзін з фігурантаў «справы чатырнаццаці». Ён быў прыгавораны да двух гадоў аблежвання волі за ўздел у студзені 2008 года. І шмат хто лічыць яго палітнаволеным.

У тыхіх умовах, канешне, трэба разлічваць на сябе, і нічога не застаецца, каб проста эканоміць.

► АД ПЕРШАЙ АСОБЫ

Алег Цывінскі: «БЕЛАРУСКАЙ ЭКАНОМІЦЫ НЕАБХОДНА ЛІБЕРАЛІЗАВАЦЦА»

25 лютага Сусветны эканамічны форум у Давосе абвясціў спіс Маладых лідэраў планеты на 2009 год (Young Global Leaders—2009). Ужо традыцыйна ў такія спісы штогод уваходзяць да 100 самых выбітных эканамістаў, палітыкаў, навукоўцаў, журналістаў, актыўістаў НДА, творцаў у веку да 40 гадоў. Абраннікі аўтаматычна далучаюцца да Форуму сусветных лідэраў, заснаванага ў 2004 годзе кірауніком СЭФ Клаўсам Швабам. Крытэр выбару — професіялізм кандыдатаў у сваёй сферы, прызнанне іх аўтарытэта грамадскасцю, іх патэнцыйная здольнасць спрычыніцца да кшталтавання будучыні планеты. Груба кажучы, у Давосе ўзяліся гадаваць маладыя глабальныя эліты. Сёлета Маладым лідэрам планеты ўпершыню быў абраны грамадзянін Беларусі — выпускнік БДЭУ Алег Цывінскі, професар Ельскага ўніверсітэта (ЗША), выбітны спецыяліст па макраеканоміцы. Яшчэ да прызнання на СЭФ ён быў сусветна вядомы як навуковец — уладальнік прэстыжных прэмій, аўтар з высокім рэйтингам цытаванасці: яго працы друкуюцца ў вядучых эканамічных часопісах планеты. Ведаючы, наколькі неабыкавая для любога беларуса любая факты сусветнага прызнання суайчыннікаў, журналіст Марыя Мартысевіч вырашила крыху распытаць Алега пра яго шляхі да «такога жыцця».

— Алег, прыміце віншаванні з нагоды прэстыжнай прэміі. Ці была яна для вас нечаканасцю? Як вам — пачувацца «маладым глабальным лідэрам»?

— Дзякую. Зразумела, гэта была нечаканасць. Я ведаў, што намінаваны, але ж і ведаў, што атрымаць прэмію даволі складана. Выбар із сярод 5 тысяч кандыдатаў да 40 гадоў, а мне ўсяго 31, таму было нечакана, што міне абраці ўжо сёлета: сяродні век пераможцаў крыху вышэй — год 35–36. Атрымаць прэмію было вельмі прыемна, тым больш прыемна па прычыне, што я першы лаўрэат з Беларусі. Гэта вельмі добра для нашай краіны, бо мы мала прадстаўлены ў сусветнай эліце, у тым ліку і на СЭФ. Для міне гэта таксама прызнанне маіх поспехаў і ў акаадэмічным плане, і павелічэнне майго аўтарытэту на сусветным узроўні, бо галоўныя крытэрыі выбару — значныя дасягненні і вялікі патэнцыял. З Кітаем, як правіла, абіраюць 5 чалавек, з Расіі — 3, з Украіны — 1, ЗША — 10–15 чалавек. З аднаго боку, прэстыжна, што міне абраці па квоеце ЗША, дзе я працую. У вялікіх краінах канкурэнцыя большая. Сярод іншых прадстаўнікоў Паўночнай Амерыкі ў 2009 годзе — акторка Джэсіка Біл, гулец у гольф Тайгер Вудс, фундатарка дабрачыннай арганізацыі, вынаходнік «Скайпу», уладальнік «Ютубу»... Але я — грамадзянін Рэспублікі Беларусь, таму гэта прэмія — і для Беларусі таксама.

Статус маладога лідэра дае права ўдзельнічаць у Форуме маладых лідэраў. Гэта дадатковая магчымасць камунікавання, магчымасць ствараць супольныя праекты, прасоўваць ідэі, а таксама знаёміцца з ідэямі тых, хто будзе адыхіраваць ролю ў розных сферах ужо праз некалькі гадоў. Калі цябе абіраюць, ты вырашаеш, ці хочаш быць актыўным сябрам супольнасці. Актыўных сябров на сёння — каля 300.

— У свой 31 год вы — без пе-рабольшання — «узыходзячая зорка» сусветнай эканомікі.

Людзі, што дасягнулі чагосьці ў жыцці і сталі знакамітыя ўжо ў 25–30 гадоў — сусветная тэнденцыя. Як вы думаеце, у чым прычына такога «амаладжэння лідэраў»?

— Я таму і абраў акаадэмічную, навуковую дарогу, што ў гэтай галіне можна вельмі імкліва зрабіць кар'еру. Увогуле ж, у сучасным свеце парушыліся ўсе іерархіі: прызнанне тваіго поспеху ўжо не залежыць ад тваіх сувязяў, паходжання ці «выслугі гадоў»: толькі твае дасягненне як прафесіянала. Магчыма, мінавіта таму маладыя з новымі креатыўнымі ідэямі дасягаюць поспеху так хутка.

— Што больш прыцягвае вас у вашай прафесійнай дзейнасці: даследчыцкі кампанент ці выкладчыцкі?

— Ельскі ўніверсітэт — гэта перадусім даследчыцкі цэнтр, задача якога — выпрацоўваць новыя рацэнні для актуальных працэсаў у свеце. Я тут ачольваю Праграму Макраеканамічных даследаванняў у Інстытуце Коўла, а выкладчыцкіх курсаў у мене не больш за два ў год. Навука для міне на першым месцы.

— Вы і ваш сябар Міхаіл Голасаў былі ці не найлепшымі студэнтамі мінскага наргасу выпуску 1998 года. Пытанне нібыта з прадказальным адказам, але ўсё ж: чаму вы з'ехалі з Беларусі, не прыняўшы працяноваў выкладаць на радзіме?

— Так, я паступіў у аспірантуру ў ЗША, Голасаў вучыўся ў Ка-надзе... Калі вы хочаце займацца эканомікай на сусветным узроўні, варта вучыцца гэтаму не ў нас, а ў іх. Беларуская, дыў расійская эканамічная навука развітая даволі слаба. (У Расіі выключэнне — Расійская эканамічная школа, дзе рыхтуюць сапраўды моцных магістраў). Атрымліваць навуковую ступень па эканоміцы варта ў найлепшых універсітэтах Амерыкі. Нават у Еўропе сур'ёзна ўкладу ў развіццё эканамічнай навуки мала — усяго 2–3 салідныя цэнтры...

— Вы вучыліся ў БДЭУ, пасля — ва ўніверсітэце Мінесоты, працаўвалі ў Гарвардскім і Каліфорнійскім ўніверсітэтах... У чым, на ваш погляд, розніца паміж амерыканскай і беларускай эканамічнай адукаций?

— У амерыканскай сістэме ўпорробіцца на самастойную працу. Прафесар на лекцыі задае тон, апісвае агульныя рэчы. Асноўная праца — па-за класам. У Беларусі на кожную лекцыйную гадзіну прыпадае адна гадзіна самастойнай працы. Калі ж я выкладаю ў амерыканскай ВНУ, на адну лекцыйную гадзіну прыпадае 8–9 гадзін самастойнай працы. Тому курс, на які ў беларускім ўніверсітэце (напрыклад курс макраеканомікі ў нарэгсе) адводзіцца паўтары гады, у Ельскім ўніверсітэце праходзіцца за няпоўны семестр. Усё нашмат хутчэй. Пад другое, адно з самых галоўных адрозненняў: у амерыканскай культуры ніяма такіх паніяццяў, як «шпаргалкі», «спісанні». Гэта фактычна адзінае, за што могуць адлічыць з універсітэта. Шпаргалка — аўтаматычная двойка, нават за адзінкаўве спісанні — выключэнне. Тут пашыраны культ самастойнай працы студэнтаў.

— Існуе перакананне, што постсавецкая адукация дае шырокія, энцыклапедычныя веды ў спецыяльнасці, у той час як амерыканская выхоўвае вуз-кага спецыяліста: выпускнік інстытута дранікаў няздольны стаць кандыдатам навук па стравах з бульбы...

— Насамрэч усё наадварот. Напрыклад, калі я паступаў у нарэгс, я паступаў на факультэт банкаўскай справы. Гэта значыць, у свае 16 год я мусіў абраць, чым буду займацца ў жыцці. У Амерыцы зусім іначай: калі студэнт паступае ва ўніверсітэт, ён паступае ва ўніверсітэт, а не на спецыяльнасць. Толькі на другім інават на трэцім курсе ён можа выбраць эканоміку, матэматыку ці медыцыну. Сістэма найлепшых амерыканскіх ВНУ пабудаваная такім чынам: мы не ведаєм, што

будзе праз 20 год, але мы можам падрыхтаваць студэнтаў, каб з нашай базай ведаў яны самі навучыліся тым рэчам, якія з'явіцца год праз 20. Адукацыя строга непрафесійная. Мы рыхтуем усебакова адукаваных спецыялістаў.

— Вы — спецыяліст па макраеканамічнай палітыцы. Апошнім часам увага гэтай дысцыпліны засяроджаная на рашэнні проблемы сусветнага крызісу. Ці не было ўручэнне вам прэміі звязана і з гэтым?

— Апошнім часам роля эканамістаў у свеце ўвогуле значна павялічылася. У звычайні час, каб разумець эканоміку, дастаткова базавай адукациі ў межах ўніверсітэцкай праграмы. Цяпер усё складаней. Каб нешта разумець у тым, што адбываецца, трэба мець адукацию на ўзроўні эканамічнай аспірантуры, інакш сусветныя працэсы не зразумець у прынцыпе.

— Шмат вашай аналітыкі прысвечана наступствам сусветнага крызісу ў Расіі. А ці сочыце вы за падзеямі ў Беларусі? Як вам так званая «беларуская мадэль эканомікі»?

— Вядома ж, сачу. У прынцыпе, розніца паміж краінамі не вельмі вялікая: на Беларусь і Расію крызіс упłyвае, лічы, аднолькава. Беларуская мадэль... Ведаеце, мадэлі эканомікі падобно аднолькавыя: што ў Чылі, што ў Расіі, што ў Беларусі. Беларусь у сусветным плане даволі багатая краіна. Мы ўсё разумеем, што эканамічны рост будзе запавольвацца: усе плады, што вісяць нізка, ужо знятые. Тому трэба будаваць больш лібералізаваную, адкрыту эканоміку. Так, Беларусь расла вельмі хутка — але з нізкага старту. Нядзіўна, што рост Беларусі быў такі высокі. Але цяпер, калі плады эканамічнага росту сабраныя, будзе запавольванне росту. Крызіс б'е па ўсіх краінах. Траба дзейнічаць, каб працягнуць рост эканомікі.

— Як простая беларуская абывацелька, я чула, што ў Беларусі крызіс пачаўся пазней — але і працягненца ён даўжэй. Наколькі гэта адпавядае праўдзе?

— Відаць, праўда. Працэс выхаду з крызісу залежыць ад таго, наколькі ўвогуле лібералізаваная эканоміка. Эканамісты называюць гэта «працэс стваральнага разбурэння». У лібералізаванай эканоміцы сапраўды, некаторыя фірмы збанкрутуюць. Але найлепшыя застаюцца, адраджаюцца, растуць хутчэй. А эканоміка, менш развітая з гледзішча свабоднага рынку, уступае ў крызіс пазней, але выкараскае даўжэй. Мы бачым гэта на прыкладзе Японіі, якая страйцала 10 гадоў эканамічнага росту, бо вырашила не праводзіць рэструктурызацыі эканомікі. Гэта быў вялікі ўрок эканамічнай лібералізацыі. Калі ў беларускай эканомікі ёсць жаданне працягваць рост, ці хайці не дапусціць спаду, ёй, безумоўна, неабходна лібералізавацца. І ў рынку працы, і ў рынку капіталу ёсць запас эканамічнага росту, які можна вызваліць.

— Можаце даць пару эксплюзіўных парадаў для маладых навукоўцаў-еканамістаў у Беларусі?

— Траба інтэгравацца ў сусветную эліту: чытаць міжнародныя часопісы, старацца ездзіць на канферэнцыі. Эканоміка — глабальная навука, мы, беларусы, павінныя канкураваць не на мясцовым — на планетарным узроўні. У нас добры патэнцыял, шмат таленавітых дзяўчат і хлопцаў, якія могуць нешта значыць у свеце: варта захацець ды прыкладці сур'ёзныя намаганні — і ўсё атрымаеца.

— Форум маладых лідэраў пакліканы «кшталтаваць будучыню планеты». Якія вашы ідэі па кшталтаванні будучыні?

— Будучыня планеты залежыць ад эканамічнага росту. За апошнія 20–30 гадоў свет змяніўся. Эканамічны рост у Кітai і Індый вышынёў сотні мільёнаў людзей з галечы. Так што галоўная задача — забяспечыць эканамічны рост. Бягучы крызіс паказвае, наколькі важная для нас усіх эканоміка.

РЭПРЭСІ

ВАЎКАВЫСКІ ВУЗЕЛ

Вольга ХВОІН

2 сакавіка на прэ-канферэнцыі міністр унутраных спраў Уладзімір Навумай паведаміў журнالістам, што бліжэйшым часам Мікалаю Аўтуховічу, Юрью Ляўонаву і Уладзіміру Асіпенку могуць высунуць новыя абвінавачванні. «Ваўкаўскім прадпрымальнікам можа быць прад'ялена шэраг новых абвінавачванняў у сувязі з падрыхтоўкай цяжкіх і асабліва цяжкіх злачынстваў», — заявіў міністр. Ён адзначыў, што «гэтая справа не звязана з выбухам 4 ліпеня ў Мінску».

За развіццем падзеі у справе ваўкаўскіх вязняў сочыць, а таксама акказвае неабходную юрыдычную дапамогу сваякам былы следчы, праваабаронца Алег Волчак. Разам з ім мы прагледзелі дакументы па справе, якія знаходзяцца ў адкрытым доступе, а таксама пасправавалі знайсці тлумачэнне абвінавачванняў, якія многія лічаць абсурднымі.

Ужо былыя прадпрымальнікі Мікалай Аўтуховіч, Юрый Ляўонав і Уладзімір Асіпенка былі арыштаваны 8 лютага ў Ваўкаўску. Затрыманнім і вобушкамі кіравалі міліцэйскія чыны ў звязках з ад капітана да падпалкоўніка, удзельнічалі байцы спецыяльнага падраздзялення «Алмаз». У выніку былі канфіскаваны лісты прыватнай перапісі, дакументы, дыскі, сістэмныя блокі камптараў, мабільныя тэлефоны, а таксама гаспадарчыя прылады і матэрыялы — бляшаная банка з прыпоеем у Асіпенкі, скрутак меднага дроту даўжынёй 186 сантиметраў і пяць паліяўнічых патроноў (іх уладальнік раней меў дазвол на захоўванне і выкарыстанне паліяўнічай стрэльбы) у Аўтуховіча, канцэлярскімі стэплерамі і набором для пайкі ў Ляўонава.

Паралельна вобушк быў праведзены ў афісе фірмы, дзе Аўтуховіч працаваў кіроўцам. У гаспадыні фірмы Людмілы Парэмскай канфіскавалі візітоўкі, лісты з прыватнай перапісі, дыскі, сістэмныя блокі камптараў. 18 лютага Аўтуховічу, Ляўонаву і Асіпенку было прад'ялена абвінавачванне ў падпале дома былога начальніка Ваўкаўскага РАУС. Падпал быў здзейснены яшчэ ў 2005 годзе. Вінаватыя ў ім адываюць пакаранне. У час, калі разбіралася справа аб падпале, імя Аўтуховіча фігуравала ў справах следства як мяркуемага падбухторшчыка. Але доказаў віны не было, і ўсе абвінавачванні былі знятые.

Праваабаронца падзяліўся іншымі версіямі арышту. За два тыдні да арышту Мікалая Аўтуховіча, Юрый Ляўонав і Уладзімір Асіпенкі пад Ваўкаўскам быў знойдзены гранатамёт. Ёшчэ інфармацыя, што

Даведка ад Алега Волчака:

Мікалай Аўтуховіч у 2006 годзе быў асуджаны на трох гады і шэсць месяцаў зняволення з канфіскацыяй маёmaci, а дырэктар фірмы «Ніка-транс» Юрый Ляўонав — на трох гады і пяць месяцаў. Тады суд пастанавіў, што Аўтуховіч з дапамогай Ляўонава нібыта хуйляўся ад выплаты падаткаў, перавозі пасажыраў і багаж на аўтамабілях таксі, не рэгіструючы камерцыйны фірму і не маючы адпаведнай ліцензіі. Праваабаронцы лічылі, што справа была надуманая, і насамрэч вязні былі пакараны за абарону правоў прадпрымальнікаў. У пачатку 2008 года мера пакарання была змененая на аблежаванне волі.

нават затрымалі некага Ларына, які быццам бы меў да збруі дачыненне і калісьці працаваў з Аўтуховічам. Магчыма, следчыя органы пачалі адпрацоўваць версію датычнасці да гэтага факту Аўтуховіча, але ніякіх вочных ставак за гэты час не было. «У мяне ёсьць аргументы, якія падаюцца слушнымі і даказываюць, што віны арыштаваных асобаў у падпале ды іншай незаконнай дзеяннасці няма, — гаворыць Алег Волчак. — Да «налёта» 8 лютага нікога з іх не выклікалі ў міліцыю, ніякіх прэтэнзій па гэтай справе не было. На 10 лютага было прызначанае судовае паседжанне, дзе павінна была разглядацца справа пра ўмоўнадатэрміновае вызваленне Аўтуховіча і Ляўонава».

«Дакументы пра ўмоўна-датэрміновае вызваленне рыхтуюцца загадзя, — удакладніе праваабаронца, — вывучаецца магчымая датычнасць асобаў да правапарушэнняў. Калі гэтага не было зроблена амаль да суда, значыць рашэнне пра абвінавачванне Аўтуховіча і Ляўонава паспешлівае. Да таго ж Мікалай Аўтуховіч, Юрый Ляўонав і Уладзімір Асіпенка апошнім часам не падтрымлівалі блізкіх контактаваў, Асіпенка быў беспрацоўным, Ляўонав і Аўтуховіч працавалі ў розных фірмах».

На днях стала вядома, што супрацоўнікі міліцыі дапыталі ў межах крымінальнай справы, заведзенай па факту спробы падпалу ўночэ 6 на 7 лютага будынка Камітэту дзяржаўнага кантролю па Гродзенскай вобласці (невядомыя разбілі школу бутэлькай з ніявызначанай сумесцю), грамадская актыўістка з Астраўца Івана Крука. Алег Волчак лічыць, што Аўтуховіча, Асіпенку, Ляўонава таксама правяраюць на датычнасці да гэтай справы.

права сваякоў выступаць у якасці абаронцаў адвінавачваных на папярэднім этапе следства», — адзначае праваабаронца. Паводле яго слоў, да матэрыялаў справы не хочуць дапускаць сваякоў, бо баяцца галоснасці. Звычайна адвакаты больш асцярожныя ў агучванні інфармацыі, бо не хочуць стравіць лічэнію на адвакацкую дзеяннасць. Свякам жа баяцца няма чаго.

Алег Волчак ўпэўнены: «Калі б былі законныя падставы, то следства ўжо дало б ясныя тлумачэнні па справе». На мінульм тыдні Улаўнаважаны Федэральнага ўрада Германіі ў Федэральным міністэрстве замежных спраў па палітыцы ў галіне правоў чалавека і гуманітарнай дапамозе Гюнтэр Наоке пасля сустрэчы з прадстаўнікамі МУС Беларусі паведаміў, што яму так і не удалося атрымаць вычарпальных фактавых доказаў па справе Аўтуховіча, Ляўонава і Асіпенкі.

Юрист праваабарончага цэнтра «Вясна» Валянцін Стэфановіч паведаміў, што праваабаронцы пакуль устрымліваюцца ад прызнання справы Аўтуховіча, Ляўонава, Асіпенкі палітычна матываванай. Магчыма, такое рашэнне будзе прынятае пасля судовага працэсу. Юрист адзначыў, што пакуль занадта мала інфармацыі — як афіцыйнай, так і неафіцыйнай, — каб рабіць нейкія высновы.

«Абвінавачванне мае непалітычныя характар. У нас няма ясных аргументаў наконт таго, што справа заведзеная за палітычныя перакананні, — тлумачыць пазіцыю юрист. — Цяпер складаны перыяд, мы бачым, што заводзіцца шэраг крымінальных спраў на людзей, якія з'яўляюцца актыўістамі грамадзянскай супольнасці. Але трэба быць абачлівымі, бо самае горшое, што можа быць, гэта калі дэвальвецца само паняцце палітвізня». Арганізацыя Amnesty International у сваіх ацэнках займае яшчэ больш жорсткую пазіцыю, і прызнае асобу вязненія сумленіем толькі тады, калі чалавек пацярпіў за выкаванні сваіх перакананняў. Напрыклад, ніводны чалавек з «працэсу 14-ці» па леташнім спраўе аб мітынгах прадпры-

мальнікаў не быў прызнаны вязнем сумленія.

P.S. Акрамя Мікалая Аўтуховіча, Юрый Ляўонава, Уладзіміра Асіпенкі, пад крымінальным пераследам цяпер знаходзяцца фігуранты «справы 14-ці», якія летасць былі асуджаныя за ўдзел у акцыі пратэсту прадпрымальнікаў. Актывіст грамадзянскай кампаніі «Еўрапейская Беларусь» Аляксандар Баразенка быў асуджаны да аблежавання волі тэрмінам на 1 год без накіравання ў выпраўленчую ўстанову, з 27 кастрычніка да 9 снежня 2008 года да суда ён знаходзіўся ў следчым ізаляторы часавага ўтрымання. Ариём Дубскі, Аляксей Бондар, Міхаіл Крываў, Міхаіл Пашкевіч, Аляксандар Стрыльцов, Аляксандар Чарнышоў, Таццяна Цішкевіч, Міхаіл Субоч і Павел Вінаградаў былі асуджаныя да аблежавання волі на 2 гады без накіравання ў адмысловыя ўстановы для адбыця тэрміна.

Максім Дащук як непаўнагоддні атрымаў паўтара гады аблежавання волі. Усе гэтыя асобы фактычна знаходзяцца пад хатнім арыштам і за любое парушэнне могуць быць прыцягнутыя да крымінальнай адказнасці — пазбаўлення волі.

Уэсно прад'ялена абвінавачванне па артыкуле 415 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь за ўхіленне ад адбывання пакарання Максіму Дащуку. Было забікавана на пяць парушэнняў ім парадку адбывання пакарання. Максім сцвярджае, што ў сувязі са складанымі фінансовымі становішчамі у сям'і дапамагае маці на працы. Але калі чалавек, асуджаны да таго, калі пакаранне, не знаходзіцца ў вызначаны час дома, гэта падстава лічыць ухіленнем ад адбывання пакарання. Аналагічная крымінальная справа па артыкуле 415 Крымінальнага кодэкса заведзеная на Ариёма Дубскага. Цяпер ён знаходзіцца ў СІЗА.

Таццяна Цішкевіч навучаецца ў Польшчы, а калі верненца ў Беларусь, то міліцыя мае падставы яе арыштаваць за парушэнне вышэйназначенага артыкулу Крымінальнага кодэкса. Пакаранне прадугледжвае ад шасці месяцаў да трох гадоў турмы.

Фармальна, Дащука, Дубскага, Цішкевіч можна прыцягнуць да адказнасці. Але паўстае пытанне: наколькі справядлівым і аргументаваным быў прысуд за ўдзел у акцыі пратэсту прадпрымальнікаў? І калі ён выклікае сумневы, то з этычнага боку паўстае пытанне мэтазгоднасці выканання ўмоў рашэння суда.

ЗАЯВА КААРДЫНАЦЫЙНай РАДЫ ІНДЫВІДУАЛЬНЫХ ПРАДПРЫМАЛЬНІКАЎ БЕЛАРУСІ

18 лютага 2009 года лідэрам прадпрымальніцкага руху М. Аўтуховічу, Ю. Ляўонаву, У. Асіпенку было прад'ялена абвінавачванне па артыкуле 218 Крымінальнага кодэкса, іх пакінулі за кратамі. Зусім нядыўна мы радаваліся вызваленню палітвізняў, у тым ліку выхаду на волю нашых калегаў-предпрымальнікаў Мікалая Аўтуховіча і Юрый Ляўонава. Толькі павагу маглі выклікаць мужнасць, адказнасць, прынцыпавасць гэтых людзей, якія, нягледзячы на цікі сілавых структураў, занялі актыўную грамадскую пазіцыю ў абарону незалежнасці і дэмакратыі ў Беларусі.

Нашы ваўкаўскія калегі дапамагалі наладжваць працу Каардынацыйнай рады індывідуальных прадпрымальнікаў, адным з лідэраў якой з'яўляецца Мікалай Аўтуховіч. Мы добра ведаем М. Аўтуховічу, Ю. Ляўонаву, У. Асіпенку па сумес-

най дзеяннасці ў абарону правоў прадпрымальнікаў і адказна заяўляем, што іх пераслед носіць не крымінальны, а палітычны характар. Мы выказываем абурэнне пераследам уладамі нашых калег. Мы салідарныя з Мікалаем, Юрьевым і Уладзімерам і іх сем'ямі. Не разумеем безадказнасці ўладаў, якія дапусцілі з'яўленне новых палітвізняў, цудоўна разумеючы, што гэта можа прывесці да далейшай ізаляцыі Беларусі і пагаршэння адносін з міжнароднай супольнасцю.

Сённяшні рэжым зноў узяў закладнікаў дзеля застравшвания беларускага грамадства. Мы патрабуем неадкладнага вызвалення М. Аўтуховіча, Ю. Ляўонава, У. Асіпенку па спыненні супраць іх крымінальных спраў. Мы заклікаем усіх людзей добрай волі зрабіць усе магчымае, каб дамагчыся вызвалення палітвізняў.

ЭКОНОМИКА

ЭКСПЕРТЫ ЗА

АД ЭКАНАМІЧНА ГА КРЫЗІСУ ДА КРЫЗІСУ САЦЬЯЛЬНА ГА

Сергей НІКАЛЮК

Любое агульнае паняцце пры жаданні можна вытлумачыць па-рознаму — тут шмат што залежыць ад кантэксту і ад асобы тлумачальніка. Паняцце «крызіс» не з'яўляецца выключэннем. Для таго, каб у гэтым пераканацца, дастаткова перачытаць заявы вышэйшых беларускіх чыноўнікаў.

Працытую, да прыкладу, віцэ-прем'ера Андрэя Кабякова: «Сітуацыя ў эканоміцы Беларусі стабільная, хоць і няпростая». Як гэта разумець? У краіне ўжо некалькі месяцаў запар скарачающа прамысловая вытворчасць і экспарт. Ці варта разглядзець гэтую стабільную скарачэнні ў якасці паказчыку агульнай

з яўлініцца пытанні пра змену матэрыяльнага становішча рэспандэнтаў за апошнія тры месяцы і пра змяненне сацыяльна-еканамічнай сітуацыі ў краіне ў найбліжэйшыя гады. Абодва пытаннія прадугледжваюць аднолькавы набор адказаў: «палепшылася», «пагоршылася» і «не змянілася».

Калі адаптымістычных значэнняў адказаў адкінуць песімістич-

Задаваць подобныя пытанні самому себе можна бяскоіца, аднак для эканамістаў, у адрозненне ад іншых прадстаўнікоў гуманітарных навук, крэйзіс — паніцце, якое паддаецца інструментальнаму вымярэнню. Калі ВУП устойліва расце, ёсьць усе падставы казаць пра эканамічны росквіт, а заадно і пра правільна

абраны курс. Каліжа ВУП скара-
чаецца — гэта крызіс.
У краінах, дзе склаліся эканамічныя традыцыі, для канси-
тансаў з'яўляюцца падзеі, якія
зменяюць усе аспекты жыцця.

выкарыстоўваюцца дадатковыя макраэканамічныя паказчыкі. Так, у ЗША афіцыйным правам канстатаваць пачатак крызісу надзелены Камітэт па азначенні тэрмінаў дзелавога цыкла Нацыянальнага бюро эканамічных даследаванняў. У дапаўненне да паказчыку ВУП, што разлічваецца ў квартальным рэжыме, Камітэт улічвае рэальныя даходы насельніцтва, занятасць, прымесловую вытворчасць, аптовыя і рознічныя продажы. Для пачвярдження пачатку крызісу неабходна наядунасць адмоўных тэмпай прыросту для ўсіх пералічаных пакасцей скайльшчын.

Аднак пяройдзэм цяпер ад эканомікі да сацыялогіі — на-
вукі, што таксама не пазбаўлена
схільнасці да выміярэнняў. Зусім
не выпадкова ў Еўрасаюзе існуе
праграма «Еўрабарометр», сама
назва якой намякае на магчы-
масць выміраць сацыяльныя
настроі. Для такіх выміярэнняў
існуе набор стандартных пы-
танняў. Найбольш папулярнымі
з'яўляюцца пытанні пра змену
матэрыяльнага становішча рэс-
пандэнтаў за апошнія трох месяца
і пра змяненне сацыяльна-екана-
мічнай ситуацыі ў краіне ў найб-
ліжэйшыя гады. Абодва пытанні
прадугледжваюць аднолькавы
набор адказаў: «палепшылася»,
«пагоршылася» і «не змянілася».

Калі ад аптымістычных значэнняў адказаў адкінуць песьмістычныя, то мы атрымаем некаторыя індыксы, якія дазваляюць вымяраць сацыяльную тэмпературу. У першым выпадку гэта будзе індыкс матэрыйяльнага становішча (ІМС), а ў другім — Індыкс чаканняў (ІЧ). Калі абодва індыкса маюць адмоўныя значэнні, то мы можам смелага

сцвярджаць наяўнасць у краіне сацыяльнага крызісу.

Абгрунтаванасць дадзенага сцвярджэння зразумелая і на побытавым узроўні. Бо адмоўны IIMC значыць, што колькасць грамадзян, якія адзначылі пагаршэнне свайго становішча за апошнія три месяца, большая за

У Беларусі палітыка зведзеная да разборак «пад дываном»,
якімі занята вузкае кола абмежаваных людзей.
Сцыёлагі са сваімі анкетамі тут беззапаможныя

Саңылғанда сыймапкеттің туғыздыламынды

палаішэнне. У сяю чаргу, адмоўнае значэнне ГЧ сведчыць пра перавагу ў грамадстве трывожных мог застацца незаўважаным, што і зафіксавалі абодва індэкса, але ў першую чаргу ІМС.

чаканнії. Практыка шматгадовых назіранній паказвае, што ва ўмовах устойлівага эканамічнага росту, калі выключыць часавыя флюктуацыі, звязаныя з надзвычайнімі сітуацыямі кшталту нафтагазавых разборак, сума

Да пна яшэ дадёка

Першым разглядзець дынаміку індэксавання за два апошнія гады, адзначым, што, нягледзячы на іх вызначаную ўзаемазалежнасць, ІМС у першую чаргу рэагуе на змены, якія адбываюцца ў паўсядзённай рэальнасці, а ГЧ — на паведамленні СМІ і чуткі. Звернемся да табліцы 1. Максімальная значэнне ІМС было зафіксавана ў год трэціх прэзідэнцкіх выбараў. Нічога дзіўнага ў гэтым няма. Па традыцыі, якая склалася ў Беларусі, менавіта на такія гады прыходзіцца пік сацыяльных выплат. У гэтыя ж гады дзяржаўнымі СМІ праводзіцца магутная мабілізацыйная кампанія, што і зафіксаваў ГЧ. Калі меркаваць па разніцы лістападаўскіх індэксавання, інфармацыйныя «пернікі» былі істотна саладзейшымі за пернікі рэальныя.

Праз два месяца распачалася беларуска-расійская нафтагазавая вайна. Для грамадзян яна была віртуальны, таму ІМС знізіўся мала, чаго не скажаш пра яго «калегу», які літаральна абваліўся. У лістападзе-снежні 2007 года здарылася новая навала: нечакана ўзраслі кошты на прапануты касарэнні. Гэты фантас

прывесі да крызісу палітычнага. Здавалася б, для яго вымярэння можна дзеяніцаць па аналогіі і ў чарговы раз звярнуцца за дапамогай да вынікаў сацыялагічных апытаў. Але перш чым так зрабіць, варта выразна вызначыцца з самім паняццем «палітыкі». На Захадзе палітыка — гэта сфера самастойных дзеянняў, выбару мэтаў, канкурэнцыі праграмаў і лідэроў, іх падкантрольнасці і адказнасці за зробленыя крокі. Але такой палітыкі ў Беларусі няма і ніколі не было. У Беларусі палітыка зведзеная да разборак «пад дываном», якім занята вуз-кае кола абмежаваных людзей. Сацыёлагі са сваімі анкетамі тут беседуюць на ходу.

Спраба разглядаць палітыку праз прызму адносін электарату да ўлады на першы погляд здольная пагравіць становішча, але і тут неабходна сем разоў адмераць, перш чым сфармуляваць высновы, якія адпавядаюць рэальнасці, хоць бы ў першым набліжэнні. Ва ўмовах мэтанакіравана створанай безальтэрнатыўнасці электаральны рэйтынг «адзінага палітыка» рабіцца тэфлонавым і на бягучыя перапады грамадскай думкі рэагуе досыць млява. Патрабуюцца час і рэальнае змяненне ўзроўню жыцця, каб такая реакція ўзнікла.

У табліцы 3 электаральны рэйтынг кіраўніка дзяржавы прыведзены да сярэдняга значэння за год. Залежнасць рэйтынгу ад змены рэальных даходаў насељніцтва пры гэтым досыць прыкметная. Аднак за часавы прамежак, што падзяляе два апошніх аптытанні,

прэзідэнцкі «тэфлон» выстаяў, і паніжэнне рэйтынгу не адбылося. У пэўнай ступені гэтаму спрыяў міф пра нібыта знешнюю крыніцу беларускіх эканамічных праблем. Дзяржаўныя СМІ ў гэтым плане папрацавалі вельмі прадуктыўна.

о, не стасуецца з прыведзеным вышэй сцвярджэннем з нагоды няздольнасці дзяржаўных СМИ ўтрымаць індэкс чакання ад падзення. Падобныя супяречнасці падчас сацыялагічных апытаńнёў фіксующа рэгулярна. Грамадская думка даволі часта сама апынаецца тэфлонавай і не реагуе на досьць выразных внешніх сігналы, а часам жа яна нечакана лёгка паддаецца паніцы. З кожным подобным выпадкам варта разбірацца асобна, але агульнае правіла заключаюцца вось у чым: людзі з інфармацыйнай плыні (не істотна, генеруеща яна СМИ або чуткамі) у першую чаргу вылучаюць тое, што падвярджаецца прадстаўленнямі, якія ўжо склаліся ў іх галовах. У прыватнасці, успаміны пра страту зберажэнняў у пачатку 90-х у грамадской памяці яшчэ не сцерліся. Яны і робіць беларусаў такімі палахлівымі, увеселымі падслікоўваючы трывожныя чаканні, што і адлюстроўваеща ў памяці іншасці.

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

TV

9 САКАВІКА, ПАНЯДЗЕЛАК

- 05.30** Дакументальна-пазнавальны серыял «Таемніцы свет жывёл» (Францыя).
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.55 Навіны.
06.05, 07.05, 08.10 «Добрай раніцы, Беларусь!».
06.45, 07.45 Зона X.
07.30, 08.25, 11.50 Дзелавое жыццё.
08.20 Гатуем разам.
08.30 У свеце матараў.
09.05, 13.55 «Беларусь. Гісторыя Перамогі».
09.10 Nota Bene.
09.35 Здароўе.
10.05 Жаночае ток-шоў «Жыццё як жыццё». «Як выхаваць сапраўднага мужчыну».
11.05 Меладраматычны серыял «Родныя людзі» (Украіна).
12.10 Меладрама «8 Сакавіка» (Расія).
14.05 «Будні чэмпіёнай».
14.30 Відэафільм АТН «Маё каханне - маё бацько».
15.15, 19.20 Навіны рэгіёна.
15.30 Культурная людзі.
16.05 Гульнявое шоў «Інтутыцца».
16.55 Меладрама «Гарачы лёд» (Расія).
17.50 Меладраматычны серыял «Родныя людзі» (Украіна).
18.50, 01.00 «Зона X. Крымінальная хроніка».
19.35 «Арэна». Праграма аб спорце.
19.55 Ток-шоў «Ход у адказ».
21.00 Панарама.
21.50, 01.20 Драматычны серыял «Доктар Хайс» (ЗША).
22.55 Прыгодніцкі баявік «Смяротная зброя» (ЗША).
01.10 Дзень спорту.

- 06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00** Навіны.
06.05 АТН прадстаўляе: «Наша раніца».

- 09.05** Контуры.
10.10 Тэорыя неверагоднасці. «Вольга Аросева. Сакрэты пані Монікі».
11.00 Нашы навіны.
11.05 Навіны спорту.
11.10 Камедыя «Вялікая змена».
13.00 Нашы навіны.
13.05 Навіны спорту.
13.10 Камедыя «Вялікая змена». Працяг.
16.00 Нашы навіны.
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Агонь кахання». Шматсерыйны фільм.
18.00 Нашы навіны.
18.15 Навіны спорту.
18.20 Камедыны серыял «Хто ў хаце гаспадар?» (Расія), 2005 год.
18.55 «Рудая». Шматсерыйны фільм. 43-я серыя.
20.00 Час.
20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Ток-шоў «Выбар».
22.00 Прэм'ера. «Група Zeta». Шматсерыйны фільм. Заключная серыя.
22.55 Нашы навіны.
23.10 Навіны спорту.
23.15 «Зваротны адлік». «У вокладках пашпартызы».
23.45 «Прафесійны бокс».
00.45 Нашы навіны.
01.00 Навіны спорту.

- 06.00** «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца. Студыя добра гастро».
07.30 «24 гадзіны».
07.40 «Раніца. Студыя добра гастро».
08.30 «Тыдзень». Інфармацыйна-аналітычная праграма.
09.30 «Вялікі сняданак».
10.00 «Пяць гісторый».
10.30 «24 гадзіны».
10.55 «Танга ўтрох». Тэленавэла.
11.45 «Багатая і каханая». Серыял.
12.40 «Званая вячэр».

- 13.30** «24 гадзіны».
13.50 Фільм «Чаго жадаюць жанчыны». ЗША, 2000 г.
16.00 «Культурнае жыццё».
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Я - вандроўца».
17.10 «Наша справа».
17.20 «Міншчына».
17.30 «Званая вячэр».
18.25 «Багатая і каханая». Серыял.
19.30 «24 гадзіны».
20.00 «Сталічны падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15 «Добры вечар, малиня».
20.30 Фільм «Мужчынскай інтуіцыя». Расія, 2007 г.
22.30 «24 гадзіны».
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 «Гарачы лёд».
23.25 «Салдаты. Новы прызыў». Серыял.
00.20 «Гучная справа».

07.00 Гістарычны фільм «Бейбарс». 1989 г.

- 09.50** Пакой смеху.
10.30 «Ранішня пошта».

11.00 Весткі.

11.15 Фільм «Пад купалам цырка». 1989 г.

13.50 Навіны - Беларусь.

14.00 Весткі.

14.20 «Кулагін і партнёры».

14.45 «Маналог у чатырох частках». Дакументальны фільм.

16.50 Навіны - Беларусь.

17.00 Прэм'ера. «Кошт зорнай ролі». Дакументальны фільм.

17.55 «Жанчына без мінулага». Тэлесерыял.

18.50 Навіны - Беларусь.

19.00 Весткі тыдня.

20.05 Фільм «8 сакавіка».

22.00 «Дзяляжны па краіне».

23.00 Навіны - Беларусь.

23.10 Фільм «Стралец непрыкяяны».

00.50 Заканчэнне эфиру.

- 06.30** Камедыя становішчай «Як ажаніца і застаца халастым».

08.00 Сёння.

08.15 «Дачны адказ».

09.10 «Крамлёўскай пахаванні».

10.00 Сёння.

10.20 «Кулінарны паядынак».

11.15 «Кватэрнае пытанненне».

12.10 «Следства вялі...».

13.00 Сёння.

13.25 Прэм'ера. Вострасюжэтны серыял «Матуля, я кілер кахаю».

16.00 Сёння.

16.20 Прэм'ера. Вострасюжэтны серыял «Матуля, я кілер кахаю» (працяг).

19.00 Сёння.

19.30 Дэтэктыўны серыял «Карамболь».

21.30 Прэм'ера. Камедыя «Не нарадзіся прыгоўкім».

23.20 Дэтэктыўны серыял «Лікі».

- 09.30** Аўтаспорт. Чэмпінат свету ў класе «Турынг» у Бразіліі. 2-я гонка.

10.30 Зімовыя віды спорту. Агляд снежнага ўк-энду.

10.45 Лыжныя гонкі. Кубак свету ў Фінляндый (Лахци). Жанчыны. 10 км класічным стылем.

11.30 Скачкі на лыжах з трампліна. Кубак свету ў Фінляндый (Лахци). HS 130.

13.00 Шорт-трэк. Чэмпінат свету ў Аўстрый.

14.00 Лёгкая атлетыка. Чэмпінат Еўропы ў памяшканні (Турні, Італія). Дзень 3-i.

16.00 Веласпорт. Парыж - Ніца. 1-ы этап. Прамая трансляцыя.

17.30 Скачкі на лыжах з трампліна. Кубак свету ў Фінляндый (Лахци). HS 130.

18.30 Скачкі на лыжах з трампліна. Кубак свету ў Фінляндый (Куопіо). HS 127. Кваліфікацыя. Прамая трансляцыя.

19.30 Футбол. Еўрагалы. Часопіс.

20.15 Футбол. Еўрагалы.

20.30 Скачкі на лыжах з трампліна. Кубак свету ў Фінляндый (Куопіо). HS 127. Кваліфікацыя.

21.15 Вось дык так!!!

21.30 Армрестлінг. PAL/NAL.

22.00 Пра рэстлінг. Агляд WWE (World Wrestling Entertainment).

22.30 Пра рэстлінг. Vintage Collection.

23.30 Баявильны мастацтвы. Байцоўскі клуб. Total Knock Out.

00.30 Футбол. Еўрагалы.

00.45 Футбол. Еўрагалы. Часопіс.

01.30 Скачкі на лыжах з трампліна. Кубак свету ў Фінляндый (Куопіо). HS 127. Кваліфікацыя.

- 06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00** Навіны.
06.05 АТН прадстаўляе: «Наша раніца».

- 06.05** АТН прадстаўляе: «Наша раніца».
09.05 «Рудая». Шматсер. фільм. 43-я серыя.
10.00 «Былыя жонкі».
11.00 Навіны спорту.
11.05 «Адзін супраць усіх».
12.00 «Малахаў+».
13.00 Навіны спорту.
13.05 «Зразумець. Прабачыць».
13.45 «Модны прысуд».
14.50 Усе зоркі ў канцэрце «Песні для каҳаных».
16.00 Навіны спорту.
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Агонь каҳання». Шматсер.фільм.
17.10 «Хай каҳуць» з Андрэем Малахавым.
18.00 Навіны спорту.
18.15 Навіны спорту.
18.20 Камедыны серыял «Хто ў хаце гаспадар?» (Расія), 2005 год.
18.55 «Рудая». Шматсерыйны фільм. 44-я серыя.
20.00 Час.
20.30 Навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Прэм'ера. «Жыццё, якога не было». Шматсерыйны фільм. Заключная серыя.
22.05 Прэм'ера.«Верхаводы». Шматсерыйны фільм. Расія, 2008 год.
23.00 Навіны.
23.15 Навіны спорту.
23.20 Прэм'ера. «Усмешка Гагарына».
00.20 «Місія празорлівасці». Шматсерыйны фільм.
01.10 Навіны.
01.25 Навіны спорту.

- 11.45** «Багатая і каҳаная». Серыял.
12.40 «Званая вячэр».
13.30 «24 гадзіны».
13.50 «Новы падарожнік дылетанта».
14.20 «Далёкія святы».
14.40 «Гадкае качаня». Моладзеўны серыял.
15.30 «Салдаты. Новы прызыў». Серыял.
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Гарачы лёд».
17.20 «Міншчына».
17.30 «Званая вячэр».
18.25 «Б

11 САКАВІКА, СЕРАДА

05.05 Меладраматычны серыял «Два лёсы» (Расія).
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.55 Навіны.
06.02, 07.05 Прэс-агляд.
06.05 Дзень спорту.
06.15, 07.10, 08.10 «Добрай раніцы, Беларусь!».
06.45, 07.45 Зона X.
07.30, 11.50 Дзелавое жыццё.
08.20 Гатуем разам.
08.35 Сфера інтэрсаціі.
09.05, 13.55 «Беларусь. Гісторыя Перамогі».
09.10 Дэтэктыўная меладрама «Монтэкрыста» (Расія).
10.05 Меладрама «Гарачы лёд» (Расія).
10.50 Серыял «Родныя людзі» (Украіна).
11.40 «Бурафэкт. Дзень за днём».
12.10 Гульнявое шоў «Інтуіцыя».
13.05 Камедыйны серыял «Монк» (ЗША).
14.05 Альманах вандравання.
14.30 Камедыйны серыял «Офіс» (ЗША).
15.15, 19.20 Навіны рэгіёна.
15.25 Хранікальна-дакументальны цыкл «Нябачны фронт» (беларусь).
16.05 Серыял «Два лёсы» (Расія).
16.55 Меладрама «Гарачы лёд» (Расія).
17.50 Серыял «Родныя людзі» (Украіна).
18.50, 00.00 «Зона X». Крымінальная хроніка.
19.30 Замельнае пытанне.
19.55 Дэтэктыўная меладрама «Монтэкрыста» (Расія).
20.50 «Спортлото 5 з 36». Забадайльнае шоў.
21.00 Панарама.
21.35 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Манчэстэр Юнайтэд - Інтэр. Прамая трансляцыя.
23.40 Дзень спорту.
00.10 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Агляд дня.
00.55 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Барселона - Ліён.

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00 Навіны.

06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».
09.05 «Рудая». Шматсер. фільм. 44-я серыя.
10.05 «Кыццё, якой не было». Шматсерыйны фільм. Заключчая серыя.
11.00 Нашы навіны.
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Кантрольны закуп».
12.00 «Малахаў».
13.00 Нашы навіны.
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Зразумець. Прабачыць».
13.45 «Модны прысуд».
15.00 «Верхаводы». Шматсерыйны фільм.
16.00 Нашы навіны.
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Агонь кахання». Шматсер. фільм.
17.10 «Хай кажуць» з Андрэем Малахавым.
18.00 Нашы навіны.
18.15 Навіны спорту.
18.20 Камедыйны серыял «Хто ў хаце гаспадар?» (Расія), 2005 год.
18.55 «Рудая». Шматсерыйны фільм. 45-я серыя.
20.00 Час.

20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Меладрама «Пан». 2006 г. 1-я серыя.
22.05 Прэм'ера. «Верхаводы». Шматсерыйны фільм. Расія, 2008 год.

23.00 Нашы навіны.
23.15 Навіны спорту.
23.20 «Прыгажосць - страшная сіла».
00.20 «Місія празорлівасці». Шматсерыйны фільм.

01.10 Нашы навіны.
01.25 Навіны спорту.

02.00 Час.
02.30 Нашы навіны.
03.00 Навіны спорту.

21.05 Ранішняя падзарадка.
07.55 Смачна з Барысам Бурдой.
08.20 Серыял «Забойная сіла-6» (Расія).

09.20 У гэты дзень.
09.25 Гадзіна суду. Справы сямейныя.
10.10 Серыял «Сладчыніца» (Мексіка).

10.55 Свая музыка.
11.25 Пасоўванне+.
11.50 Спорт-кард.

12.20 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Матч 1/8 фіналу. Панацинаікас - Вільярэал.
14.10 Серыял «Адплата за грахі» (Расія).

14.55 Пазакласная гадзіна.
15.10 «Касмаполітэн». Відэаверсія.
16.00 Гадзіна суду з Паўлам Астахавым.

16.55 Смачна з Барысам Бурдой.
17.30 Серыял «Сладчыніца» (Мексіка).

18.30 Навіны культуры.

18.45 Жаночая ліга.

19.10 Біятлон. Кубак свету. Індывідуальная гонка. Жанчыны. Прамая трансляцыя.

20.30 «Аўтапанарама».

20.55 Калыханка.

21.15 Беларуская часіна.

22.15 «Іншыя». «Выхаваўчая кавадла».

22.45 Камедыйны баявік «Падвойны захоп».

00.25 Біятлон. Кубак свету. Індывідуальная гонка. Мужчыны. Прамая трансляцыя.

06.00 «24 гадзіны».
06.10 «Мінічыны».

06.20 «Раніца. Студыя добра га настрою».

07.30 «24 гадзіны».

07.40 «Раніца. Студыя добра га настрою».

08.30 «Аўтапанарама».

08.50 «Атрад». Серыял.

10.00 «Ляць гісторый».

10.30 «24 гадзіны».

10.40 «Танга ўтро». Тэленавэла.

11.45 «Багатая і каханая». Серыял.

12.40 «Званая вячэра».

06.00 «24 гадзіны».

06.10 «Мінічыны».

06.20 «Раніца. Студыя добра га настрою».

07.30 «24 гадзіны».

07.40 «Раніца. Студыя добра га настрою».

08.30 «Дабро пажаліцца».

08.50 «Атрад». Серыял.

10.00 «Ляць гісторый».

10.30 «24 гадзіны».

10.40 «Танга ўтро». Тэленавэла.

11.45 «Багатая і каханая». Серыял.

12.40 «Званая вячэра».

13.30 «24 гадзіны».

13.30 «24 гадзіны».
13.50 «Зоркі спорту».

14.45 «Гадкае кахання». Моладзеўы серыял.

15.30 «Салдаты. Новы прызыў». Серыял.

16.30 «24 гадзіны».

16.50 «Рэпарцёр СТБ».

17.20 «Мінічыны».

17.30 «Званая вячэра».

18.25 «Багатая і каханая». Серыял.

19.30 «24 гадзіны».

20.00 «Сталічны падрабязнасці».

20.10 «СТБ-спорт».

20.15 «Добры вечар, маляня».

20.30 «Атрад». Серыял.

21.40 «Дабро пажаліцца».

22.00 «Мінск і мінчане».

22.30 «24 гадзіны».

22.55 «СТБ-спорт».

23.00 «StartUp!» Тэлегульнія.

23.25 «Салдаты. Новы прызыў». Серыял.

00.20 «Дэтэктыўны гісторый».

07.00 Добрай раніцы, Расія!

09.10 Тэлесерыял «Кармеліта».

10.00 Тэлесерыял «Гайшнікі».

11.00, 14.00, 17.00, 19.00 Весткі.

11.40 Тэлесерыял «Тroe супраць усіх».

12.30 Фільм «Гадарунак самотнай жанчыне».

13.50 Навіны - Беларусь.

14.20 «Кулагін і партнёры».

14.55 Гістарычны дэтэктыў. «Медычная таемніца». «Суслай. Шэры кардынал». Да-кументальны фільм.

15.50 Навіны - Беларусь.

17.25 «Міражы».

17.55 «Жанчына без мінулага». Тэлесерыял.

18.50 Навіны - Беларусь.

19.30 Тэлесерыял «Кармеліта».

20.30 Тэлесерыял «Гайшнікі».

21.40 Тэлесерыял «Тroe супраць усіх».

22.40 «Кулагін і партнёры».

23.15 «Весткі+».

23.35 Навіны - Беларусь.

23.45 Прэм'ера. «Крыж над Балканамі».

00.40 Заканчэнне эфуру.

06.00 Сёння.

06.05 Канал «Сёння раніцай».

09.05 «Воччная стаўка».

10.00 Сёння.

10.20 «Асоба небяспечны!».

10.55 «Галоўная дарога».

11.25 Серыял «Сакрэтны даручэнні».

12.10 Вострасюжэнты серыял «Сола для пісталета з а

13 САКАВІКА, ПЯТНІЦА

05.05 Меладраматычны серыял «Два лёсы» (Расія).
06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00 Навіны.
06.02 Прэс-агляд.
06.05 Дзень спорту.
06.15 «Добрай раніцы, Беларусь!».
06.45 Зона X.
07.05 Прэс-агляд.
07.10 «Добрай раніцы, Беларусь!».
07.30 Дзелавое жыццё.
07.45 Зона X.
08.10 «Добрай раніцы, Беларусь!».
08.20 Гатуем разам.
08.35 Сфера інтэрсаў.
09.05, 13.55 «Беларусь. Гісторыя Перамогі».
09.10 Дэтэктывная меладрама «Монтэкрыста» (Расія).
10.05 Меладрама «Гарачы лёд» (Расія).
10.50 Меладраматычны серыял «Родныя людзі» (Украіна).
11.40 «Ёўрафэст. Дзень за днём».
11.50 Дзелавое жыццё.
12.10 Гульнявое шоў «Інтуіцыя».
13.05 Камедыны дэтэктывны серыял «Монк» (ЗША).
14.05 Шпілька.
14.30 Камедыны серыял «Офіс» (ЗША).
15.15, 19.20 Навіны рэгіёна.
15.25 Хранікальна-документальны цыкл «Набачы фронт» (Беларусь).
16.05 Меладраматычны серыял «Два лёсы» (Расія).
16.55 Жаночае ток-шоў «Жыццё як жыццё». «Я не баюся стромкіх змен».
17.00 Навіны.
18.00 Навіны.
18.05 Меладраматычны серыял «Родныя людзі» (Украіна).
19.00 Навіны.
19.30 «Зона X. Вынікі тыдня».
19.55 Дэтэктывная меладрама «Монтэкрыста» (Расія).
21.00 Панарама.
21.50 Фантастычны серыял «Героі» (ЗША).
 Заключныя серыі.
23.35 Крымінальны трэйлер «Фатальная жанчына» (Францыя).
23.55 Навіны.
01.40 Дзень спорту.

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00

Нашы навіны.

06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».**09.05** «Рудая». Шматсерыйны фільм. 46-я серыя.**10.05** Меладрама «Пан». Расія, 2006 год. 2-я серыя. Заключная.

11.00 Нашы навіны.

11.05 Навіны спорту.

11.10 «Кантрольны закуп».

12.00 «Малахай».

13.00 Нашы навіны.

13.05 Навіны спорту.

13.10 «Зразумець. Прабачыць».

13.45 «Модны прысуд».

15.00 «Верхаводы». Шматсерыйны фільм.

16.00 Нашы навіны.

16.10 Навіны спорту.

16.15 «Агонь кахання». Шматсерыйны фільм.

17.10 «Хай кажуць» з Андрэем Малахавым.

18.00 Нашы навіны.

18.15 Навіны спорту.

18.20 «Документальны дэтэктыв».

18.55 «Поле чудаў».

20.00 Час.

20.30 Нашы навіны.

21.00 Навіны спорту.

21.05 «Клуб вясёлых і знаходлівых». Вышэйшая ліга.

23.15 Нашы навіны.

23.30 Навіны спорту.

23.35 «Наша Belarussia».

00.10 Камедыя «Жорсткія гульні 2». ЗША, 2000 год.

01.40 Нашы навіны.

01.55 Навіны спорту.

06.00

«24 гадзіны».

06.10 «Міншчына».**06.20** «Раніца. Студыя добрага настрою».

07.30 «24 гадзіны».

07.40 «Раніца. Студыя добрага настрою».

08.30 «Аўтапанарама».

08.50 «Атрад». Серыял.

10.00 «Ляць гісторый».

10.30 «24 гадзіны».

10.40 «Танга ўтро». Тэленавэла.

15 САКАВІКА, НЯДЗЕЛЯ

06.15 Лірчычна камедыя «Старэйшы сыны» (СССР).
08.30 Альманах вандравання.
09.00, 12.00, 15.00 Навіны.
09.05 «Беларусь. Гісторыя Перамогі».
09.10 Арсенал.
09.40 Камедыны серыял «Як сказаў Джым» (ЗША).
10.05 Культурныя людзі.
10.40 Усе стыхі.
11.15 У свеце матараў.
11.45 «Ёўрафест. Дзень за днём».
12.10 Музычная меладрама «Формула хакання» (СССР).
14.00 Дакументальны фільм «Таямніцы забытых перамог» (Расія).
14.30 Хранікальна-дакументальны цыкл «Нябачны фронт» (Беларусь).
15.10 Навіны рэгіёна.
15.30 Nota Bene.
15.55 Фэст Беларускага КВЗ.
17.50 Суперлото.
18.50 Меладрама «Варанька» (Расія).
20.35 «Спортлато 5 з 36». Забаўляльнае шоў.
21.00 «Панарама тыдня».
22.10 Відэофільм АТН «Планета гольфу: Вялікабрытанія».
22.40 Футбол. Ліга чэмпіёнаў. Відэачасопіс.
23.10 Фантастычны баявік «Бэтмэн на заўжды» (ЗША - Вялікабрытанія).

07.00 АНТ прадстаўляе: «Нядзельная раніца».
08.00, 09.00 Нашы навіны.
09.05 Нядзельная пропаведзь.
09.20 «Шчаслівая разам». Камедыны серыял.
09.50 «Шалапутныя нататкі».
10.10 Пакуль усе дома.
11.00 Фазэнда.

06.25 «Праверана на сабе».
07.10 «Вовачка - 2». Камедыны серыял.
08.05 Фільм «Дзіўныя сваякі». ЗША, 2006 г.
09.30 «Добры дзень, доктар!».
10.00 «Відавочнік» прадстаўляе: самае смешнае».
10.55 «Вялікі сняданак».
11.30 «Каханне Маё». Камедыны серыял.
12.30 «Аўтапанарама».
13.00 Фільм «Рэпетытар». Расія, 2007 г.
14.40 «Дарагая перадача».
15.00 «Культурнае жыццё».
15.30 «Прыватныя гісторыі».
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Рэтраманія».
18.00 «Фантастычныя гісторыі».

19.00 «Аўтапанарама».
19.30 «Тыдзень». Інфармацыйна-аналітычная праграма.
20.30 Фільм «Дойгачаканае хаканне». Расія, 2008 г.
22.30 «Спартовы тыдзень».
22.50 «Сусветны бокс».
23.40 «Сакрэтныя матэрыялы». Серыял.
08.10 Дабравест.
08.40 Mіr вашай хаце.
08.50 Бухта капітанау.
09.30 Наша плацёрачка.
10.00 «Кракадзіл Гена». Мультфільм.
10.20 Фантастычны серыял «Госця з будучыні» (СССР). 3-я серыя.
11.30 Медычныя таямніцы.
12.10 Пасоўванне+.
12.25 Гаспадар.
12.55 Хакей. Адкрыты чэмпіянат Беларусь. Плэй-офф. Паўфіналы. Прамая трансляцыя.
15.15 Спявай, душа.by.
15.50 Моладзевая камедыя «Дурнушка Бэці» (ЗША). 1-я і 2-я серыі.
17.25 Авантурная камедыя «Няйлоўная чацвёрка» (Расія).
19.45 Дакументальны фільм «Герб і Сцяг маёй краіны» (Белвідэацэнтр).
20.20 Тэлебарометр.
20.40 «Правы чалавека».
20.55 Камедыяна меладрама «Гісторыя аб нас» (ЗША).
22.45 Свята музыка.
23.15 Пасоўванне+.
23.45 Прэм'ера. Канцэрт Ванэсы Парадзі (Францыя).
00.55 Біятлон. Кубак свету. Эстафета. Мужчыны. Прамая трансляцыя.
07.00 «Здабытак рэспублікі».
07.15 Фільм «Вей, ветрык!». 1973 г.
09.00 «Смехапанарама».

10.00 «Гарадок».
11.00 Весткі.
11.10 «Сам сабе рэжысёр».
12.00 Прэм'ера. «Праклён фараонаў». Дакументальны фільм.
13.00 Дэтэкты «Марш Турэцкага. Новае прызначэнне». Фільм 12, «я - забойца». 2 серыя.
14.00 Весткі.
14.20 Камедыя «Добры дзень, я ваша ётка!». 1975 г.
16.20 Тэорыя неверагоднасці «Што трываме вагу».
17.10 Камедыя «Аперацыя «блі» або іншыя прыгоды Шурыка».
19.00 Прэм'ера АНТ: Забаўляльнае шоў «Рэкламная паўза».
20.00 Контуры.
21.05 АНТ прадстаўляе: «Дыханне планеты».
21.40 Меладрама «Калі толькі». ЗША, 2003 год.
23.25 «Камедзі Клаб».
00.00 Меладрама «Танчы са мной». ЗША, 1998 год.

10.00 «Гарадок».
11.00 Весткі.
11.10 «Сам сабе рэжысёр».
12.00 Прэм'ера. «Праклён фараонаў». Дакументальны фільм.
13.00 Дэтэкты «Марш Турэцкага. Новае прызначэнне». Фільм 12, «я - забойца». 2 серыя.
14.00 Весткі.
14.20 Камедыя «Добры дзень, я ваша ётка!». 1975 г.
16.20 Прэм'ера. «Смязца дазваляеца». Гумарыстычная праграма.
18.25 «Сумлены дэтэктыў».
19.00 Весткі тыдня.
20.05 «Адмысловы карэспандэнт».
20.30 Вострасюжэтны фільм «Сітуацыя 202. Хвароба руху». 2007 г.
22.40 Фільм «Аддух». 1991 г.
00.25 Заканчэнне эфиру.

07.30 Мультфільм.
08.00 Сёння.
08.15 «Дзікі свет».
08.45 «Іх норавы».
09.20 «Ямо дома!».
10.00 Сёння.
10.25 «Надзвычайнае здарэнне. Агляд за тыдзень».
10.55 «Quattroruote». Праграма пра аўтамабілі.
11.30 «Авіятары».
12.00 «Дачны адказ».
13.00 Сёння.
13.25 «Крамлёўскія пахаванні».
14.15 Меладрама «Замужам за незнамечам».
16.00 Сёння.
16.25 «Дужанне за ўласнасць».
17.00 Дэтэктыўны серыял «Закон і парадак: злачынны намер».
19.00 «Сёння. Вініковая праграма».
19.55 «Ныстасардчэнае прызнанне».
20.30 «Надзвычайнае здарэнне. Агляд за тыдзень».

21.00 «Галоўны герой».
22.10 Трылер «Нас не дагоніш».
23.55 «Футбольная ноч».
00.25 Гісторычна драма «Мост караля Людовіка Святога».

09.30 Супербайк. Чэмпіянат свету ў Катары (Доха). Заезд 1-ы.
10.15 Супербайк. Чэмпіянат свету ў Катары (Доха). Заезд 2-і.
11.00 Лыжнае дваяборства. Кубак свету ў Нарвегіі (Вікерсун). HS 131. Прамая трансляцыя.
11.45 Біятлон. Кубак свету ў Канадзе (Ванкувер). Жанчыны. Эстафета.
12.45 Лыжнае дваяборства. Кубак свету ў Нарвегіі (Вікерсун). Гонка па сістэме Гундэрсена. Прамая трансляцыя.
13.30 Горныя лыжы. Кубак свету ў Швецыі (Арэ). Камандныя спаборніцтвы. Прамая трансляцыя.
14.00 Скачкі на лыжах з трампліна. Кубак свету ў Нарвегіі (Вікерсун). HS 207.
14.45 Скачкі на лыжах з трампліна. Кубак свету ў Нарвегіі (Вікерсун). HS 207. Прамая трансляцыя.
16.30 Веласпорт. Парыж - Ніца. 7-ы этап. Прамая трансляцыя.
17.30 Тэніс. Турнір WTA у ЗША (Індыйян-Уэлс). Дзень 4-ы.
18.30 Скачкі на лыжах з трампліна. Кубак свету ў Нарвегіі (Вікерсун). HS 207.
19.00 Біятлон. Кубак свету ў Канадзе (Ванкувер). Мужчыны. Эстафета. Прамая трансляцыя.
20.30 Зімовыя віды спорту. Агляд снежнага ўк-энду.
21.00 Лыжнае дваяборства. Кубак свету ў Нарвегіі (Вікерсун). Гонка па сістэме Гундэрсена.
21.30 Канкабежны спорт. Чэмпіянат свету ў Канадзе (Ванкувер). Дзень 4-ы. Прамая трансляцыя.
02.00 Ралі. Чэмпіянат свету. «Ралі Кіпра». Дзень 3-і.

ШАНОЎНЫЯ ЧЫТАЧЫ!

Газета «Новы час» працягвае падпіску на 2009 год.
Падпісацца на выданне можна на перыяд ад 1 месяца да 1 года праз пошту або праз банк.

Падпіска на «Новы час» праз пошту

- Выразаем купон.
- На ПАШТОВЫМ ПЕРАВОДЗЕ пішам суму грашовага пераводу ў лічбах і пропісам.
- У графе «Ад каго» пішам прозвішча, імя, імя па бацьку.
- Ніжэй указываем адрас.
- Ідзем на бліжэйшае паштовае аддзяленне і здзяйсняем паштовы перавод.
- Ксеракопію плацёжнага дакумента, атрыманага вамі, з указаннем тэрміну падпісکі і адрасам дастаўкі накіроўваем у рэдакцыю.
- Кошт падпісکі за адзін нумар — 500 рублёў (на адзін месяц — 2000 рублёў).

Міністэрства связи і информатизаціі
Республікі Беларусь

№ _____
(по реестру ф. 11)

№ _____
(по реестру ф. 10)

ПРИЕМ

Предоплата за доставку г-ты «Новы час»

Наименование предприятия связи, к - гербовая печать	Календарный шт. места подачи	№ по ф. 5	Сумма, вид услуги, подпись оператора
---	------------------------------	-----------	--------------------------------------

ПОЧТОВЫЙ ПЕРЕВОД на _____ руб.

(сумма прописью)

Кому Г-га «Новы час», р/с 3012211080010 фил. МГДОАО «Белинвестбанк»,
Куда код 153001764, УНН 190790926 г. Минск, ул. Коллекторная, 11

От кого _____

Адрес _____
(почтовый индекс и подробный адрес)

ИСПРАВЛЕНИЯ
НЕ ДОПУСКАЮТСЯ

Падпіска на «Новы час» праз банк

- Выразаем купон.
- Пішам прозвішча, імя, імя па бацьку і адрас.
- Указываем суму аплаты.
- Ідзем у адзяленне банка і здзяйсняем пералік грошай.
- Ксеракопію плацёжнага дакумента, атрыманага вамі, з указаннем тэрміну падпісکі і адрасам дастаўкі накіроўваем у рэдакцыю.
- Кошт падпісکі за адзін нумар — 500 рублёў (на адзін месяц — 2000 рублёў).

ЧИУП «Час навінаў»

(получатель платежа)
МГД ОАО «Белинвестбанк» г. Минск

(наименование банка)

Счет получателя	3012211080010	Лицевой счет	Код 764
УНП*	190790926		

(фамилия, імя, отчество, адрес)

Вид платежа	_____	Дата	Сумма
-------------	-------	------	-------

Період подпискі указывает абонент

_____	_____	_____	_____
-------	-------	-------	-------

Плательщик

Пеня _____

Всего _____

Кассир

ЧИУП «Час навінаў»

(получатель платежа)
МГД ОАО «Белинвестбанк» г. Минск

(наименование банка)

Счет получателя	3012211080010	Лицевой счет	Код 764
УНП*	190790926		

ЦІКАВА

ЭРА ВЯЛІКАЙ КАНТРАБАНДЫ

Іван БІЧ

Польскі часопіс «Polityka» апублікаваў кароткі ў гісторыю пасляваеннае польскай-савецкай кантрабанды, шляхі якой вялі галоўным чынам праз Беларусь.

Цяжка сабе ўяўіць іншую мяжу, яку так моцна ахоўвалі, чым мяжа паміж Польскай Народнай Рэспублікай і Савецкім Саюзам. Аднак кантрабанда на гэтай мяжы напростиу квітнела. Пасля вайны змянілася толькі тое, што Буг стаў ахоўвацца пільней, а кантрабанда не толькі стала больш маштабнай, аднак і ператварылася ў сапраўдны грамадскі інстытут.

Спачатку ініцыятыву ўзялі ў свае рукі салдаты Чырвонай арміі, чыя групоўка знаходзілася ў Паўночнай Германіі. У цягніках, якіх ішлі транзітам праз Польшчу і везлі вайсковыя трафеі, канструкцыі дэмантаваных нямецкіх фабрык, заўсёды знаходзілася месца для кантрабанды. Польскія ўлады спрабавалі зрабіць усё магчымае, каб нікога не дапусціць да тых эшацонаў, аднак ніякага вынікаў гэтых заходы не мелі.

Савецкія афіцэры, што служылі ў Польшчы, мелі права дасылаць дахаты габарытных пасылак і, адпаведна, атрымліваць аналагічныя. Гэта стварыла сапраўднае агенцтва міжнароднага падпольнага гандлю. На ўсход ішоў тэкстыль, некаторыя польскія прадукты. Пасля іх продажу дзе-небудзь у Арле або Харкаве, на атрыманыя гроши набываліся самыя на той момант дэфіцытныя для Польшчы рэчы — веласіпеды, матацыклы, радыё, фатаграфічныя аппараты.

Для перавозу рэчаў вялікіх габарытаў выкарыстоўвалі так званых рэпатрыянтаў (асобы польскага паходжання, якія жылі на тэрыторыі Беларусі і Украіны і якім было дазволена выехаць у Польшчу). На працягу 1955—1959 гадоў у Польшчу выехала 150 тысяч

этнічных палякаў. Ім не складала вялікай цяжкасці за адпаведнае ўзнагароджанне прыхапіць з радзімы патрэбныя кантрабандыстам рэчы. Гэтым маршрутам у Польшчу трапіла вялікая колькасць савецкіх аўтамабіляў.

Яшчэ адным каналам сталі савецкія маракі, чые караблі заходзілі ў Гданьск або Гдыню. Парты, з якіх яны прыбывалі — Рыга або Талін, — быті лепш забяспечаныя прадуктамі паяўядзённага спажывання, чым нават Москва або Кіеў.

У другій палове 50-х гадоў вяенныя і маракі страцілі манапольнае права на кантрабанду. Хрушчоўская адліга трошкі адчыніла кардоны. Польская сектыя радыё «Вольная Еўропа» перадавала ў 1956 годзе: «Цяпер куды прасцей атрымаць турыстычную візу да Саветаў і значна больш людзей карыстаюцца гэтым, каб правесці адпачынок у «сям'і вольных народаў». Новыя магчымасці не давалі спакою людзям, якія мыслілі катэгорыямі бізнесу. Тым больш што фактычна кожны грамадзянін сацыялістычнай Польшчы мусіў думкаў пра тое, якім чынам заробіць нешта на баку.

Нейкаму генію прыйшло ў галаву прадаваць у СССР залатыя

манеты часоў Расійскай Імперыі. Аказаўся, што гэта можа прыносіць шалёныя гроши. Рублі мянілі на плаціну і долары, якія былі ў СССР танны, чым у Польшчы. На рубяжы 50—60-х працэсы над кантрабандыстамі, якія гандлявалі залатымі рублямі або плацінай, сталі руцінай. Грымаса гісторыі — прозвішча аднаго са злачынцаў, які аказаўся на лаве падсудных, было Дзяржынскі.

Попыт на ўсё заходніе быў у СССР значна большы, чым у Польшчы, а магчымасць задавальняць такую патрэбу меншая. На працягу амаль 30 гадоў палякі выконвалі функцыі пасярэднікаў паміж Захадам і Усходам, займаючыся трансферам розных заходніх брэндаў або падробак пад іх.

Галоўная праблема для кантрабандыстаў была не ў тым, як купіць або прадаць, а як трапіць у СССР. Польшча мела бязвізвавы рэжым з Венгрияй і ГДР, аднак не з СССР. Краіну Саветаў можа было наведаць у рамках службовай паездкі або па запрашэнню. Аднак і тут кантрабандысты знайшлі дзірку.

Аказаўся, што польскім турыстам, якія едуць праз СССР транзітам (напрыклад у Венгрию), віза не патрэбная. Польскія

кантрабандысты пад выглядам туристаў, якія мараць пабачыць венгерскія краявіды, ехалі да Львова, дзе прадавалі дэфіцытны ў СССР тавар. Потым ехалі ў Будапешт, дзе набывалі на атрыманыя ў Львове гроши джынсы, якія на зваротным шляху ў Львове мянілі на золата.

У 1982 годзе добрыя часы скончыліся. У Польшчы ўяўлі вайскова становішча — сродак баражыў з рухам «Салідарнасць», і выехаць нават у СССР стала вельмі цяжка. У такай сітуацыі галоўнымі кантрабандыстамі зноў сталі ўдзельнікі розных афіцыйных дэлегацый.

З пачаткам перабудовы пагранічны рэжым на ўсходнім накірунку стаў для палякаў больш ліберальны. Пачалася сапраўдная навала. У 1986 годзе межы СССР перайшлі 800 тысяч палякаў, якіх гнаў у далёкі край крызіс на радзіме. Палякі хутка знайшлі агульную мову з беларусамі, украйнцамі і расіянамі і стварылі схемы рэалізацыі кантрабанды.

У 1987—1988 гадах памеры польскай кантрабанды сталі настолькі вялікія, што ўлады пачалі думкаў, як іх легалізаваць. У Вільнюсе, Брасце, Гродна быті створаныя спецыяльныя базары для польскіх гандляроў. На гэтых памерах

базары людзі прыязджалі нават з Сібіры і азіяцкіх рэспублік. Мясцовыя люд хутка навучыліся ў палякаў бізнесу. Людзі пачалі самі скучаць у іх тавары, каб потым перапрадаваць на ўнутраным рынке. Фактычна гэта значыла ў Беларусі, Літве і Украіне пачатак эры першапачатковага накаплення капитала.

Палякі, аднак, пайшлі яшчэ далей. Яны вывучылі асаблівасці попыту грамадзян СССР. Пачынаючы з 1986 года эканамісты канстатуюць буйны вывоз капіталу ў форме замежнай валюты з Польшчы ў Турцыю. Там на іх набывалі джынсавыя сукенкі або скрураныя куртки. Набытая партыя ішла ў Саюз. Польскія мытнікі, парыўноўваючы дэкларацыі камерсантаў пры выездзе і ўездзе, сцвярджалі, што звычайна з аднаго такога рэйсу (Польшча — Турцыя — СССР — Польшча), тыя прывозілі каля 2 тысяч долараў ЗША. Варта заўважыць, што заробкі на той момант у самой краіне ў сярэднім не перавышалі 30 долараў ЗША на месяц.

У 1989 годзе палякі даставілі з берагоў Басфору толькі ў Москву 100 тысяч пар джынсаў, 700 тысяч артыкулаў касметыкі, 500 тысяч метраў тканін, чатыры тонны жаўльний гумкі (!). Калі перавесці на курс чорнага рынку, увесці тавар каштаваў прыкладна 50 мільёнаў долараў.

Казка скончылася гэтак жа рабтоўна, як і пачалася. Чым больш Польшча адчынялася на Захад, тым больш зачынялася на Усходзе. З увядзеннем шэнгенскіх візаў і новых больш жорсткіх правіл перавозу ў Польшчу танных цыгарэт, спірту і паліва, ва ўсходніх раёнах Польшчы і заходніх раёнах Беларусі, Літвы і Украіны знікла цэлая галіна працоўнай занятасці — кантрабанда. Кантрабанда, натуральная, засталася, аднак не ў такіх памерах.

«Буг падзяліў Еўропу, аднак злучыў дзве бяды», — канстатуе польскі журнал, апісваючы цяперашні крызіс па аబводзе бакі польска-беларускай мяжы, выкліканы заканчэннем эры вялікай кантрабанды 80—90-х гадоў.

ЯНЫ ПРА НАС: ЗАМЕЖНАЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

Надумку назіральнікаў, зацікаўленасць Лукашэнкі ў набліжэнні да Еўропы тлумачыца выключна растучай залежнасцю ад крэдытаў і энергетычных рэсурсаў Расіі. Беларусь спрабуе хоць нейкім чынам захаваць частку свайгі самастойнасці.

«Deutsche Welle» (Германія)

Беларускія аналітыкі неаднаразова казалі пра тое, што ў краіне адбываецца не лібералізацыя, а яе імітацыя, каб атрымліваць крэдыты ад міжнародных арганізацый і прывабліваць інвестараў. Дарэчы, аналагічнай думкі прытрымліваюцца палітолагі і палітыкі, якія ставяць адзнаку працэсам дэмакратызацыі ў Беларусі. Стойка ў дадзеным выпадку — уступленне Беларусі ў праграму «Усходнія партнёрства» і атрыманне еўропейскай фінансавай дапамогі. І першыя і другія падчас сустрэч з еўропейскімі чыноўнікамі спрабуюць пераканаць тых, што ніякай рэальнай лібералізацыі і дэмакратызацыі няма. Больш таго, методы дзяржайнага кіра-

вання і палітычнага ціску «заганяюцца ўглыб і становяцца больш вытанчанымі».

«Независимая газета» (Расія)

Беларусь наўрад ці стане часткай патэнцыйнай антырасійскай прасторы, якая ствараецца ў межах былога Рэчы Паспалітай. У Беларусі толькі пачалося фармаванне самастойнай палітыкі. Яна хацела б стаць мостам паміж Захадам і Еўропай — няхай ім і стане. Аднак поўны сыход на Захад цяпер малаверагодны. Аднак рана рабіць нейкія высновы. Ідзе перамоўны працэс. Што тычицца прызнання Абхазіі і Паўднёвой Асесіі, то цалкам верагодна, што яго не будзе. Гэта будзе залежаць ад таго, якія дамовіца з Расіяй.

«Regnum» (Расія)

Праўда, у Еўрасаюзе дакладна не ведаюць, што ў галаве беларускага лідэра, наколькі цяжка з ім весці перамовы і як складана будаваць з ім адносіны. Палітыка маятніку,

каля Мінск сябреце то з Захадам, то з Москвой — фірмовы стыль беларускага лідэра. І ЕС павінна пераканацца ў гэтым на ўласным опыце. Для далучэння Беларусі да «Усходнія партнёрства» ёсьць адна перашко: Брусьель будзе патрабаваць трансфармациі беларускага палітычнага рэжыму і адназначнага геапалітычнага выбару. У гэтым сэнсе патрабаванне не прызначаецца Абхазію і Паўднёвую Асесію — першы званок для Мінска. Аднак Лукашэнка ўсімі сіламі намагаецца пазбегнуць залежнасці ад любога партнёра. Так што ва «Усходнія партнёрства» ёсьць шанец ператварыцца ў аналаг расійска-беларускай інтэграцыі з яе бясконцымі заявамі аб сяброўстве пры адсутнасці конкретных крокуў.

«Эксперт» (Расія)

Што стаіць за планамі Юшчанкі і Лукашэнкі? Можа, еўропейскія чыноўнікі ўжо паабяцалі Лукашэнку, што яго краіна будзе сябрам праграмы «Усходнія партнёрства»,

якая накіравана на ўключэнне ў еўропейскую арбіту постсавецкіх краін. Магчыма не выпадкова Лукашэнка ў мінулым годзе так змяніўся, прыклады максімум намаганняў, каб пазбавіцца іміджу антызаходнія палітыка. Адказ на гэтыя пытанні відавочны. Паводзіны нашых братэрскіх рэспублік нагадваюць паводзіны малодшых братоў, якія жадаюць скласці новую асобную сям'ю.

«Санкт-Петербургскія Ведомості» (Расія)

У першым выпадку Мінск рызыкуе не трапіць пад санкцыі ЕС, у другім — пазбавіцца субсидый з боку Расіі (нікія кошты на газ, льготы доступ да расійскіх рынкаў). З улікам таго, што краіна рытуеца да прэзідэнцкіх выбараў, здаецца, гэты выбор будзе мець вялікі ўплыў на далейшае развіццё палітычнай сітуацыі ў Еўропе.

«Комментарии.ру» (Расія)

ЗАМЕЖЖА

▼ МІЖНАРОДНЫЯ НАВІНЫ

ЗША: АМЕРЫКАНСКІЯ МУСУЛЬМАНЕ ШЧАСЛІВЫЯ

Вядомае сацыялагічнае агенцтва «Gallup» арганізавала спецыяльнае вывешчанне, каб скласі сацыялагічны партрэт амерыканскіх грамадзян — прыхільнікі ц ісламскай канфесіі. У ЗША пражывае 300 тысяч мусульман. Вынікі даследавання дастаткова цікавыя. Напрыклад, амерыканскія мусульманкі ў большасці маюць вышэйшую адукцыю. Палітычныя погляды ў амерыканскіх мусульман падобныя на погляды яўрэй: палова галасуе за дэмакрату, траціна — за незалежных кандыдатаў, іншыя — за рэспубліканцаў. Па сацыяльнаму статусу яны належаць да верхняй часткі сярэдняга класа. Самае цікавае, што абсалютная большасць мусульман лічыць сябе шчаслівымі. Па гэтаму паказніку Штаты саступаюць толькі Саудаўскай Аравіі і Германіі. І гэта прытым, што абсалютная большасць аптычных вернікаў ісламу лічыць сябе выключаным з эліты грамадства за свае рэлігійныя погляды.

На матэрыялах «International Herald Tribune» (ЗША)

ГЕРМАНІЯ: ЗА АДМАҮЛЕННЕ КАМЕР — У КАМЕРУ

Германія распачала крымінальную справу супраць скандальнага святара Рычарда Вільсана. Падстава — ягоныя заявы наконт таго, што яўрэй не быў ахвярамі газавых камер у часы другой сусветнай вайны. Менавіта такую заяву 69-гадовы святар зрабіў у мінулым годзе ў інтэрв'ю шведскаму каналу падчас семінару, які адбываўся пад Мюнхенам. Адпаведна немецкім законам, адмаўленне Халакосту лічыцца крымінальным злачынствам. Міністр юстыцыі ФРГ Брыгіта Цыпрэс афіцыйна заяўляла пра распачынанне крымінальнай справы супраць антысеміта. Адпаведна еўрапейскім законам, паліцыя Брытаніі, дзе жыве Вільсан пасля яго дэпартатцы з Аргенціны, павінна арыштаваць падзраванага ў злачынстве. Між тым, на мінулым тыдні святар публічна папрасіў прабачэння за свае антысеміцкія заявы, аднак было ўжо занадта позна.

На матэрыялах «Guardian» (Вялікабрытанія)

ТУРЦЫЯ: КУРДСКАЯ МОВА — ВЫКЛЮЧНА ДЛЯ ЭЛІТЫ

Дзіўная сітуацыя склалася вакол пытання ўжывання курдской мовы ў Турцыі. Адпаведна закону, адзіная афіцыйная мова ў краіне — турецкая. Якраз са спасылкай на гэты артыкул канстытуцыі на днях прокуратура ўзбудзіла крымінальную справу супраць Ахмета Цюрка, старшыні курдской партыі, які размаўляў з дэпутатамі сваёй фракцыі ў парламенце на матчынай мове. Тым больш прэцэдэнт быў: у 1991 годзе іншы курдскі палітык, Лейла Зана, сказала з парламенцкай трывуны некалькі сказаў па-курдску і атрымала дзесяць гадоў турмы. Аднак на мінулым тыдні закон аб статусе турецкай мовы парушыў сам кіраўнік ураду. На адным з выбарчых мітынгаў у горадзе, дзе пераважна жывуць курды, ён звярнуўся да выбаршчыкаў на іх мове. Аднак яго, натуральна, ніхто ў прокуратуру не выклікаў. Проблема з курдской мовай яшчэ больш ускладнілася, паколькі нядайна началіся трансляцыі дзяржаўнага тэлебачання на курдской мове. Праўда, галоўнае пасланне каналу — галасуйце за кіруючу ў краіне партыю Эрдагана. Усё гэта дало падставу Ахмету Цюрку іранічна звойвяць: «Курдская мова забароненая для курдаў, аднак дазволеная для ўладаў».

На матэрыялах «Tageszeitung» (Германія)

► ПАДРАБЯЗНАСЦІ

ФУТБОЛУ НЕ БУДЗЕ?

Алег ПЯТРОЎ

3–4 сакавіка ў Варшаве адбылася канферэнцыя УЕФА, у кулуарах якой шапталіся пра тое, што ў паліякі і украінцаў забяруць права праводзіць чэмпінат Еўра-2012.

Фармальная канферэнцыя была прысвечана праблеме праіваў расізму на стадыёнах. Дзякуючы гэтаму для журналістаў і грамадзянскіх актывістаў, якія працуюць у гэтай сферы, была выдзеленая спецыяльная квота. Скарыстаўшыся гэтай квотай, можна было зазірнуць у самае святое міжнароднага футбольнага апарату.

Еўрапейская футбольная чыноўнікі — вельмі цікавыя людзі. Напрыклад, нягледзячы на свой салідны ўзрост, яны як дзеці радуюцца футбольнымі сувенірамі кшталту вымпелаў, календароў, значкаў і г.д. А яшчэ еўрапейскія футбольныя чыноўнікі дзеляцца на дзве катэгорыі: еўрапейская і ўсходне-еўрапейская. Першыя яшчэ неяк намагаюцца пасаваць крытэрыйм здаровага ладу жыцця, які быццам прапагандуе УЕФА. Яны падцягнутыя і дынамічныя. Выходцы з былога ўсходняга блоку нагадваюць бюрократа Агурцова са стужкі «Карнавальная ноч» — мажныя, апранутыя ў гарнітуры мышынага колеру, з дзіўнай традыцыйнай адымашчай пры сустрэчах. Дарэчы, на канферэнцыі прысутнічай дэлегат Еўрапейскай футбольнай лігі гедзі і лесбіянак, аднак спартовыя функцыянеры чамусяць не дарылі яму свае паланкі і адымкі.

Пасля адымкаў чыноўнікі звычайна разыходзіліся: заходнікі — за свае сталы, усходнія еўрапейцы — за свае. Падсеўшы да братоў-славян, можна было пачаць шмат чаго цікавага. Напрыклад, пра стан падрыхтоўкі Украіны і Польшчы да чэмпіянату Еўропы 2012 года.

Права праводзіць турнір Кіеў і Варшава, нагадаю, атрымалі ў 2006 годзе. Пры гэтым нават Мішэль Плаціні — кіраўнік УЕФА — не хаваў, што ні першая, ні другая краіна не былі на той момант гатовыя пра правядзенне мерапрыемства. Права праводзіць турнір называлі «дапамогай у развіцці».

Прайшло амаль тры гады. Яшчэ столькі ж засталося да чэмпіянату, аднак чым далей, тым сітуацыя ўсё больш не зразумелая і інтрыгуючая.

Чыноўнік польскай федэрациі футбола (PZPN) скардзіцца

свайму ўкраінскаму калегу: «Не паспеем, ты ж бачыў, якія ў нас дарогі». Яго суразмоўца не знаходзіць нічога лепш, чым прызнаць, што ва Украіне дарогі яшчэ горшыя. Прыкладна па такой схеме ідзе размова пра стан гатоўнасці стадыёнаў у гарадах, якія будуть прымаць гульні. З чатырох стадыёнаў пакуль не гатовы ніводны. Сярод праектаў, дарэчы, і стадыён, які плаўнічае пабудаваць на месцы вядомай кожнаму ўсходніму еўрапейцу бараҳолкі, якая так і называецца — «Стадыён».

Праўда, у параўнанні з Украінай сітуацыя ў Польшчы праста цудоўная. Ужо анекдатычнай стала гісторыя вакол рэканструкцыі Алімпійскага стадыёну ў Кіеве. Якраз насупраць галоўнага выхаду стаяць карпусы новага гандлёвага цэнтра, што супярэчыць усім правілам бяспекі. Некалькі разоў дэлегацыі УЕФА, якія наносілі візіт у Кіеў, патрабавалі пачаць іх дэмантаж. Украінцы кожны раз абяцаюць, аднак нічога не рабіті. Закончылася эпізэд вельмі празаічна. Былы ўладальнік дзялянкі прадаў яе родзічу Балогі (кіраўнік прэзідэнцкай адміністрацыі Кіева). Той, у сваю чаргу, пагадзіўся прадаць яе муніцыпалітэту за астраманічную суму.

Чым больш пазнаеш чыноўнікаў ад спорту з Усходняй Еўропы, тым больш разумееш, што УЕФА, калі прымала рашэнне пра месца правядзення Еўра-2012, не ўзяла пад увагу асаблівасці калектыву

частку грошай за аперацыю сабе ў кішэню. Аднак мы не звалняем міністра аховы здароўя», — сказаў чыноўнік.

Як не парадаксальна гучыць, адзінае, што можа выратаваць Еўра-2012, гэта цяперашні эканамічны крызіс. З-за стагнацыі гаспадаркі з Захаду на раздзіму вяртаючыся паліякі — працоўныя эмігранты. Падобны працэс адбываецца і ва Украіне. Бесправоў мусіць штурхаць людзей ісці нават на такія не вельмі прэстыжныя прафесіі, як будаўнікі на стадыёнах або пракладчыкі аўтатрас да спартовых аб'ектаў. Аднак тут таксама патрэбная воля кіраўнікоў краін.

Не будзем забываць таксама, што тэма Еўра-2012 звязаная ў Польшчы і Украіне з вялікай палітыкай. Калі партыі, якія цяпер знаходзяцца пры ўладзе, не забяспечаць людзямі вялікім футболом, іх адразу чакае палітычная смерць.

Так ці інакш, немцы ўжо пачалі разглядаць план выратавання Еўра-2012. Калі Варшава і Кіеў не дадуць рады, Берлін, Дрэздэн, Лейпциг і іншыя гарады ФРГ гатовы будуть прыняць турнір. Відавочна, што гэта будзе катастрофа не толькі для Кіева і Варшавы, аднак і для ўсёй Усходняй Еўропы, уключаючы Беларусь. Факт адсутнасці візавага рэжыму з Украінай, адносная геаграфічная блізасць Львова, Харкава і Кіева садзейнічалі б масавым выездам грамадзян РБ на Еўра-2012. Наступствам

Як не парадаксальна гучыць, адзінае, што можа выратаваць Еўра-2012, гэта цяперашні эканамічны крызіс

найэтыкі і псіхалогіі насельніцтва гэтага рэгіёну.

Гэтую думку добра сформуляваў адзін з сябраў PZPN, калі тлумачыў прэсе, дзе падаўся 2,7 мільёна еўра, якія таемніча зніклі з бюджету ягонай арганізацыі (гэты скандал у мінулую восень каштаваў старшыні федэрэцыі працоўнага месца). «У Польшчы карупцыя прысутнічае не толькі ў футболе. Нават доктар кладзе

выбуху цікавасці да футболу звычайна становіцца прыход у спорт моладзі, інвестыцыі ў інфраструктуру.

Зрэшты, каму як. Мая знаёмае варшавяніка, пачуўшы пра проблемы Еўра-2012, вельмі ўзräдаваўся. Цяпер не трэба будзе бегчы з гораду, які ў выпадку правядзення чэмпіянату абавязкова акупуюць натоўпы п'яных і хуліганістых фанатаў.

ГЕАПАЛІТЫКА

РЭЖЫМ НА ЭКСПАРТ

Алег НОВІКАЎ

Кітайская мадэль можа стаць глабальнай. Нягледзячы на эканамічны крыйзіс, Кітай пачаў пашыраць ідэйны ўплыв на краіны Трэцяга свету.

Мова перш за ёсё пра ваяж презідэнта КНР Ху Цзінъяо, які ён зрабіў у лютым па краінах Афрыкі. Яго турне можна параўнаць з візітам Дзеда Мароза. Кожнай краіне, якая ляжала на шляху турне, нешта перапала. Сенегал атрымаў 99 мільёнаў долараў у якасці разавай дапамогі. Кіраўніцтву Малі кітайцы пабудаваць новы мост, шпіталь і презідэнцкі палац. Маўрытаніі выдалі крэдыт у 250 мільёнаў долараў на будаўніцтва новага аэропорту. У Танзаніі кітайцамі будзе пабудаваны новы стадыён, да таго ж краіна атрымае 22 мільёна долараў.

Такая палітыка кідання грашыма можа здавацца дзіўнай. Тым больш, што згаданыя краіны цяжка аднесці да краёў, багатых на карысныя выкапні. Сакрэт у тым, што Пекін ціпер зацікаўлены не толькі ў рэурсах. Лідэры кітайскай кампартыі мараць пра экспарт і распаўсюджанне сваёй эканамічнай і палітычнай мадэлі. «Стратэгія гарманічнага мірнага развіцця» — так называюць мадэль самі кітайскія місіянеры. Пры гэтым ім не важная арганізацыйная структура або ідэйныя забабоны кіруючай наменклатурнай эліты. Гэта можа быць як партыя, так і звычайны клан або вайсковая хунта.

У краінах Захаду падобная мадэль была б успрынітая са скепсісам. Аднак у Афрыцы і Лацінскай Амерыцы яна выклікае зацікаўленасць. Сакрэт фокусу вельмі просты: у адрозненні ад заходніх краін, якія ў абмен на дапамогу патрабуюць структурных і дэмакратычных рэформаў, Пекін ніякіх умоў не ставіць. Адразу прапануе эканамічнае супрацоўніцтва, кре́диты і культурны абмен.

На ціперашні момант у 78 краінах свету дзеянічае 295 Інстытутаў Канфуцыя (аналаг Інстытута Гётэ або Французскіх цэнтраў). Акрамя папулярызацыі кітайскай культуры яны дапамагаюць студэнтам атрымальць стыпендыі на навучанне ў кітайскіх ВНУ.

Такая палітыка прыносяць Кітаю вялікія дыпламатычныя дывідэнды. Краіны Трэцяга свету ў выпадку канфлікта будуть звязаны да КНР як да пасярэдніка ў перамовах.

Аднак самі кітайскія чыноўнікі прызнаюць, што эканоміка і адміністрація — рэчы, хасці і важныя, аднак галоўную ролю ў пашырэнні інтэрэсу да кітайскага рэжыму павінна адыграць прапаганда.

«Сёння мы знаходзімся напярэдадні глабальнай кітайскай піяр-інтэрвенцыі. Яе мэта — зрабіць альтэрнатыву заходнім медыям, перш за ёсё ў краінах Поўдня», — лічаць у Кітаі.

Кітайская афіцыйная агенцтва «Сінхуа» вядзе праграмы на сямі мовах. Як лічаць спецыялісты, хутка кампанія будзе мець карэспандэнта ў кожнай краіне свету.

Презідэнт КНР разам з президентам Танзаніі. 15 лютага 2009

Ху Цзінъяо вітаюць у Сінегале. 14 лютага 2009

Кітайскі прэзідэнт прэм'ер-міністр Маўрытаніі. 16 лютага 2009

Штогод яе штат павялічваецца на 180 журналістаў. У гэтым годзе дзяржаўнае тэлебачанне Кітаю пачне трансляцыі на рускай і арабскай мовах. З мая ў Пекіне пачне выходзіць ужо трэцяя англоўская газета. Нарэшце, плацінавацца заснаванне глабальнага кітайскага тэлебачання кішталту арабскай «Аль-Джазіры».

Прапаганда кітайскага шляху — справа не танная. Называеца лічба — 6 мільярдаў долараў у год. Для парыўнання: бюджет іншага глобальнага каналу — «Al-Arabiya» — усяго 300 мільёнаў долараў на год. А арабская секцыя BBC атрымлівае толькі 50 мільёнаў долараў.

Аднак трэба ўлічыць, што Кітай — самы вялікі ў свеце ўладальнік амерыканскай валюты і можа сябе дазволіць інвестицыі ў палітычную рэклamu.

Між тым гэты год будзе тэстувым для кітайскіх піяршчыкаў. Так склалася, што на 2009 год выпадаюць тры не вельмі прыемныя для афіцыйнага Пекіну юбілеі. 50 гадоў заходу Тыбету, 20 гадоў падаўлення студэнцкіх

ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

БАДО РАМЕЛАЎ

Лідер выбарчага спісу Левай партыі ў нямецкай зямлі Турынгія, дзе хутка адбудуцца мясцовыя выбары, стаў героям СМІ дзякуючы словам: «ГДР нельга лічыць неправавой дзяржавай». Пры гэтым Рамелаў таксама падкрэсліў, што ГДР была «таксама дзяржавай сацыяльнай справядлівасці». На яго думку, казаць, што ў ГДР панаваў не закон, а камуністы, «значыць пакрыўдзіць 16 мільёнаў былыя грамадзян ГДР». Натуральна, правыя партыі і былья ахвяры ўсходненямецкай дыктатуры рэагавалі на слова палітыка. Фактычна яны парушаюць правіла палітычнай дыскусіі ў ФРГ. Самае цікавае, аднак, у тым, што Рамелаў паходзіць з Заходнія Германіі і пераехаў у Турынгію толькі ў 1990 годзе. Больш таго, ён выхадзец з сям'і буйнага бізнесмена. У сувязі з гэтым шмат хто разглядае правакацыйныя заявы Бадо як спробу ажывіць настальгічныя настроі былыя грамадзян ГДР, у склад якой уваходзіла Турынгія. Рамелаў не першы раз раздае камплементы ГДР. Раней ён праславіўся сваім каментарам на адрас дрэннай сістэмы школы адукцыі ў ФРГ. «Лепшая формула адукцыі — гэта школьная сістэма ГДР мінус Марго Хонікэр», — сказаў палітык (Марго Хонікэр — былы міністр адукцыі ва Усходнія Германія).

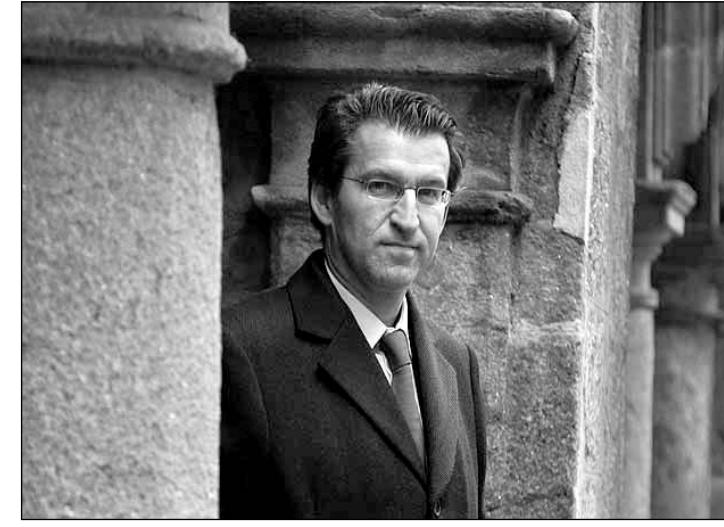

ВІНІ МАНДЭЛА

72-гадовая белая жонка першага презідэнта Паўднёвой Афрыканскай Рэспублікі (ПАР) Нельсана Мандэлы, яшчэ нядыўна лічылася палітычным трупам. Прычына — скандал 2003 года, калі Віні абвінавацілі ў карупцыі. Раней яе нават падазравалі ў выкраданні і забойстве 14-гадовага падлетка. Пасля гэтага Віні разышлася з мужам і сышла з палітыкі. І раптам цудоўнае вяртанне. Белая жонка Мандэлы будзе ў топе выбарчага спісу партыі Афрыканскі нацыянальны кангрэс (ANC) на выбарах, якія адбудуцца 22 красавіка. На першым месцы ў спісе — старшыня партыі, на другім — ціперашні презідэнт ПАР, а на пятym — Віні ўласней персонай. На думку большасці аналітыкаў, такое высокое месца ў спісе гарантуе Віні не толькі мандат, але і партфель міністра. Адзін з экспертаў лічыць, што вяртанне Віні ў палітыку звязана з яе вялікай папулярнасцю сярод гарадской бедноты. У часы апартэіду Віні была культавай фігурай супраціву. У сваю чаргу працоўнікі ANC назвалі з'яўленне ў спісе Віні Мандэлы «амаральным учынкам».

АЛЬБЕРТА НУНЬЕС ФЕЙХОА

Старшыня кансерватыўнай Народнай партыі ў іспанскай вобласці Галісія зрабіў нешта незвычайнае. Ягоная структура атрымала на выбарах у рэгіянальны парламент абсолютную перамогу. Кансерватары атрымалі 39 мандату, у той час як іх канкурэнты-сацыялісты — толькі 24. Яшчэ 12 мандату маюць галісійскія нацыяналісты. Перамога Фейхоа цікавая тым, што Народная партыя ціпер перажывае кепскія часы. Шмат яе функцыянероў абвінавачаныя ў сістэмным раскрыданні мясцовых бюджэтаў. Шмат хто лічыць, што скандал быў замоўлены сацыялістамі, якія фармуюць цэнтральны ўрад, з мэтай дыскрэдытаўнай канкуренцыі напярэдадні выбараў. Так ці інакш, Альберта даказаў, што нават у тых умовах можна перамагаць. Такім чынам, Галісія зноў вяртаеца ў руکі кансерватараў. У прынцыпе гэта пасуе мясцовай палітычнай традыцыі. З Галісіі паходзіць такі вядомы аўтарытарны палітык, як Франсіска Франка. Тут таксама знаходзяцца гістарычная радзіма сям'і Фідэля і Рауля Кастра.

ШЛЯХ ДА СЯБЕ...

чайных паўнамоцтваў, як ВЧК.) Наўрад і ці хто быў тады здольны сасніць чалавечы кошт будучай калектывізацыі, будоўляў сацыялізму, папрача-працоўных лагераў, брацкіх магіл і бязвесных лёсай.

Южык лічыў абавязкам служыць і выгодаў аніякіх не меў і не шукаў. Нядоўга фанабэрыйця Павел Тамашавіч у галіфе і скуронай куртыцы з рэвалюцыйным маўзерам. Не спакусіўся кар'ерай у «органах». Рознае можна меркаваць. І што характарам не сышоўся з тамтэйшымі рускімі калегамі ў разуменні такіх паняццяў, як «закон», «равалюцыйная неабходнасць», «спагада». А можа папросту на ўласныя вочы ўбачыў джына рэвалюцыі, выпушчанага з бутэлькі, і тады расчараўваўся ў чарговай сацыяльнай утопії? Хто ведае... Вядома іншае — ён трызниў Радзімай. Спрайна адзначаў пасведчанне на рээвакуацыю ў мясцовым бежанскім камітэце.

Дамоў! Мо па ўсталяванні польска-савецкай мяжы, а мо і раней. Радзіма ж не вызначаеца абліччам пануючага рэжыму. Яна праста Радзіма.

Да сваёй беларушчыны

Было яму ўжо пад пяцьдзесят, трэба было асталёўвацца, мець грунт пад ногамі, не сядзець жа на шыпі племенініка. З Вётхава рушыў Южык да Вільні. Спрабаваў наладзіць контакты з Рускімі домамі. Але ў польскай Вільні, відаць, рускія — і караніны, і нядоўнія ўцекачы з бальшавіцкай Расіі — пачуваліся пісіхалагічна не надта камфортна, а таму паводзілі сябе часам не дужа добразычліва. Но таму, ці яшчэ з якой прычыны, у Паўла Южыка з імі не заладзілася.

Неспадзянкай сталася запрашэнне ў кастрычніку 1923 года на выкладанне малявання ў Віленскай беларускай гімназіі. Гэта «кузня беларускага духу» ад часоў свайго заснавання славілася дабратворнай атмасферай, самавітым педагалектывам, здольным упрыгожыць любую навучальную ўстанову.

Не варта шмат казаць, як часам міжвольна, у прыватных гаворках і дзелавым кантактаванні, на спеўных вечарынах, праз іншыя гімназічныя імпрэзы дабіраў Павел Южык сваю беларушчыну. Як насыгчаўся новымі ведамі і разуменнем з бышцам бы звычайных кніжак-падручнікаў, зборнікаў вершаў, календараў-гадавікоў, разнастайных перыёдышак, на якія так багаты быў заходнебеларускі друк. Імаверна, што моцнае ўражанне на яго зрабіла «Геаграфія Беларусі» Аркадзя Смоліча, які і сам не так даўно працаваў у ВБГ. Праз гэтую кнігу-падручнік, вартую не аднаго фалінта, Южык дазнаўся і пачаў усведамляць пісіхалогію народа і асаблівасць беларускага светаўспримання, увачавідкі ўбачыў, як краявід упłyvaе на станаўленне асобы. Здавалася, зразумеў сябе, уласны характар і беларускі свет увогуле. Ён нібы фізічна адчуў глебу пад ногамі. За гады працы ў ВБГ спаквала ўтрутаваў падмурак для ўласнай душы. У свае амаль 50 гадоў пачаў

П. Южык. Свяячка

П. Южык. Юнацтва

Павел Тамашавіч засвойваў літаратурную беларускую мову і, відаць, трошкі яшчэ саромеючыся, намагаўся выкарыстоўваць яе ў побыце. «...Нават паспрабаваў напісаць паемку па-беларуску аблёсе дзяцей вёскі ў горадзе» (А. Ліс). У Беларускай віленскай гімназіі ён, пэўна, канчаткова ўсвядоміў, што ён не рускі, але яшчэ і не беларус.

Пачуваўся тутэйшим. Раз-праз, узяўшы кіёк у руку ды прыхапіўшы эцюднік, выпраўляўся на ўскрайкі горада ў Новую Вілейку, ці на ўзгоркі «польскай Швейцарыі» — ваколіцы Нова-Вільні, маляваць. Апынуўшыся сам на сам з нерукаворнай прыгажосцю натуры, усё болей і болей прагнуў уласніць на палатне ўесь

неразменны на медзякі мітусні і «значных лёсавызначенальных падзеяў» свет.

Істотныі былі «гімназіальныя» часы ў жыцці мастака і настаўніка, струменілі яны павольна, але не без шурпатасцяў. Непасрэднасць і натуранасць падлеткаў, іх прага да ведаў цешылі і бадзёрылі. Але іх «юнацкі максімалізм», а яшчэ больш зачараваны позіркі ў бок камуністычнага Усходу, які ён пабачыў на ўласныя вочы, а мо і «абпёксі», змушалі трymацца трошачкі ў баку.

Не ў хайрусе, але засяроджана і самастойна рабіў ён што мог. Рэальна. Ніколі не адмаўляў аднавяскоўцам у дапамозе па контактах з адвакатамі, дапамагаў рыхтаваць судовыя скаргі па спрэчных пытаннях. Вяскоўцы ж ставіліся да «Тамашавіча» адпаведна. З павагай, хоць і не ўлягаў ён, што дзвіла суседзяў-сялянаў, у гаспадарчыя клопаты, усё болей маляваў і настаўнічай.

Ва ўсіх ягоных жыццёвых захадах чулася, што хоць і не атаясмліваў, то ставіў побач і ўпоравень такія паняцці, як асвета і свядомасць. Кім, як не «тутэйшым», быў яго бацька, селянін-садоўнік, які называлі травінкі-былінкі, кожнай кветачкі ведаў, як гучыць яна на лаціне? Ды хіба толькі назоў ведаў? Павел Южык ішоў далей.

Адчуванне знітаванасці асветы з нацыянальнай свядомасцю не пакідалі, відаць, яго не толькі ў ВБГ, а і пазней, падчас настаўніцтва ў Віленскай духоўнай семінарыі, да 27 кастрычніка 1930 года. Неўзабаве 13 лістапада таго ж года Южык атрымаў ліст з Варшавы, з міністэрства асветы «ўсувязі з атрыманнем пенсіі».

«Мілыя вобразы роднага краю»

Відаць, тады, на пачатку 1931 года і перабраўся разам з маладой, «гарадской» жонкай — Марыяй Аляксееўнай на сталае жыццё ў Вётхай. Пабудаваў прасторны дом на моцным падмурку з пакоем-майстэрняй і вялікімі вокнамі, што глядзелі на таямнічэ-зменліві лес. Пасадзіў «англійскую» (блакітную) елку перад дном, але да працы на спадчынным лагіку зямлі так і не прыгарнуўся. Аддаў у арэнду аднавяскоўцу, а сам жыў на сціплы пенсіён і працягваў маляваць, ішоў да свайго небакраю, не пакутуючы ад «адсутнасці творчай атмасфэры». Партрэты аднавяскоўца і сваякоў, быльых вучняў, а асабліва краявіды разыходзіліся па акрузе.

Краявіды някідкія, абагульненныя, выразна лаканічныя ў кампазіцыйнай будове і колеравым рашэнні, нават аскетычныя. Іншыя з іх, з добрым адчуваннем перспектывы, насычаныя паветрам, дэталёва-падрабязныя, са складаным колеравым гучаннем, багатыя на разнастайныя цені і рэфлексы. «Родныя вобразы роднага краю» — ваколіцы Вётхава і Залесся былі часткай яго існаванія, а ён, у сваю чаргу, мусіць адчуваць сябе неад'емнай часцінкай гэтай натуры. Шчасцем гэтай еднасці ён дзяліўся з усімі.

Бачыў прыгажосць натуры, вычуваў яе ў сваёй душы, пісаў ўсё новыя і новыя творы. Пісаў ўсё. Ад мройлівага ранішняга золку (дзяцінства — прадвесні), да згасаючых прамянёў (ці водбліскаў) самотнай восені. Да сталясці, да надыходзячай неспазнанасці казачнага пераўасаблення краявіду ў зіму. У цнатліва чысты подых белага колеру, якім быў захоплены ўсё жыццё.

«Карткі» (краявіды), як іх і называюць мясцовыя жыхары, не толькі хораша і настраёва перадавалі партрэтнае падабенства «роднага кута» ці якога яго аскепіка. Бязмежная, як сама натура, нізка яго не атрыбутаваных і не датаваных краявідаў перадавала розныя поры году, станы, настроі і нюансы прыроды і ўласцівасці замкнёнае каляндарнае кола.

Зразумела, што «карткі» гэтыя, блізкія душы і зразумельныя чалавеку зямлі, знаходзілі ў іх непасрэдна шырэй эмальны водгук.

Старажылы і суродзічы Паўла Тамашавіча згадваюць і доўгачаканыя, але заўжды раптоўныя святы вынасую іконы з яго дома-майстэрні (у перадваенні гады Южык шмат пісаў абразоў для навакольных цэркваў). Асабліва ж дбаў пра старажытную, ад XVI стагоддзя, Залескую царкву, якую спалілі ў сярэдзіне 60-х XX стагоддзя, дзе ягоныя абразы суперналічныя дарункі князёў Агінскіх.

Сыход

Ад верасня 1939 года жыццё душы зняжалася. Наўрадці Южык зразумеў гэта, хутчэй адчуў душу. Вакол загучалі новыя песні і лозунгі, пайсюдна адбываўся народніцтвінічны сходы, утвараліся сельсаветы, фарміраваліся атрады «Рабочай гвардыі». Дзялілі зямлю. Пачынаў карчаваць эксплуататарскі элемент.

Балочка, відаць, адгукаўся вадаспад падзеяў у чуллівай душы не маладога ўжо мастака. Не выключана, што і самому прыйшлося «паспавядзіць» ў другі палове сакавіка 1940 года перад кампетэнтнымі органамі. Лозунг новай улады: «*Кто не работает, тот не ест*». І мусіў пенсіянер Южык выкладаць маляванне ў Залескай школе.

З 1 кастрычніка 1941 года Паўел Южык настаўнічае не толькі ў Залескай, але і ў народнай школе ў Сіньках, але ўжо з іншай прычыны, пра што сведчыць даўдка, выдадзеная Маладзечанскім раённым аддзелам народнай асветы 5 красавіка 1943 года. «Не дзеля большага кавалка хлеба... заробак настаўніцкі быў сціплы, ледзь не сімвалічны... быў клопат, каб дзеци ў час ваеннага ліхалецця не заставаліся без школы, не дзічэлі» (А. Ліс).

Усё мачней і мачней грукатала на Усходзе. Але аператы «Багратыён» Павел Южык не дачакаўся, 16 сакавіка 1944 года завяршыў сваю зямнія справы і пайшоў з гэтага жыцця да свайго небакраю.

Крыхі Божа каму нават уяўіць крик болю і адчуяць Марыя Аляксееўні, «гарадской паненкі», над неспрэктыванасцю якой вяскоўцы незласліва кілі... Хавалі мастака, настаўніка, сапраўднага вясковага інтэлігента, свайго «Тамашавіча» ўсім Вётхава. З не-пакрытымі галовамі ішлі сяляне, вучні — быльы і тагачасныя.

Большым з пайстагоддзя таго распачалася вяртанне да нас спадчыны мастака. Не надта шпаркае і далёка яшчэ не завершана.

ПОВЯЗЬ ЧАСОЙ

ЦІКАВА

САНКТУАРЫ СВ. МІКАЛАЯ І МЕМАРЫЯЛ БОНЫ СФОРЦА, ПОЛЬСКАЙ КАРАЛЕВЫ І ВЯЛІКАЙ ЛІТОЎСКАЙ КНЯГІНІ

Аляксей ХАДЫКА

1 сакавіка 2009 года ў паўднёвай італьянскім горадзе Бары, сталіцы правінцыі Апулія, адбылася ўрачыстая цырымонія перадачы Расіі гасцявога двара і праваслаўнай царквы св. Мікалая, якія месцца побач са старажытнай каталіцкай базілікай у гонар гэтага святога, дзе з XI стагоддзя спачываюць яго рэліквіі, перанесенныя з Мірау Лікійскіх. Перадаючы інфармацыю пра падзеі ў Бары, беларускія СМИ не паведамілі, аднак, што комплекс вялікай каталіцкай базілікі св. Мікалая гітарычна звязаны з нашай краінай значна даўней.

Мэрыя Бары атрымала кампенсацыю ў 13 мільёнаў еўра і казармы «Рассані» ў цэнтры горада для перамяшчэння офісаў з бывшага двара. У 1937 годзе ён быў выкуплены італьянскай адміністрацыяй, калі руская царква не мела сродкаў утрымліваць уласнасць у Італіі. Сёння часы мяняюцца. Сімвалічны жэст прыхільна ўспрыніты ў Расіі і на каталіцкім Захадзе. Для адных ён — знак адраджэння РПЦ, для другіх — права міратворчага экumenічнага руху.

Італьянскі прэзідэнт Джорджо Неапалітана, калі віншаваў у Бары расійскую католіцу Дзмітрыя Мядведзева і перадаваў яму залатыя ключы ад двара, называў падзею «праявай талерантнасці перад тварам фундаменталізму, які пагражае запаланіць цывілізацыі свет». Мэр Бары Мікеле Эміліяна парашаў свой горад з «брамай на Усход» і выказаў спадзіванне, што падзея будзе ўспрынітая як праіва любові да «рускіх братоў».

Расійская рэзідэнцыя была пабудавана ў 1910–1913 гадах Аляксандраем Шчусевым, у далейшым знаным савецкім архітэкторам, аўтарам праекта музея Леніна, гасцініцы «Масква», будынка НКУС і Казанскага вакзала ў Маскве ды іншых помнікаў новай атэістычнай эпохі Расіі. За што атрымаў чатыры Сталінскія прэміі — іронія лёсу.

Авантура XI стагоддзя

Узгадкі пра сувязі комплексу вялікай каталіцкай базілікі св. Мікалая з нашай краінай пачнём з далёкай гісторыі. Прыйгданы яшчэ Гарацыем і Тацытам, горад Бары наноў усплыў на старонках гісторыі пасля панавання сарацынаў (841–871), калі ім авалодалі

Алтар св. Мікалая

візантыйцы, зрабіўшы ў 968 годзе рэзідэнцыяй катапана, імператарскага намесніка Лангабардской акругі, гэта значыць Паўднёвой Італіі. Але поўдзень Італіі ў 1070-я гады апанавалі нарманскія наёмнікі, і месцам сваёй рэзідэнцыі выбралі Салерна.

Так Бары, найбагацейшы горад рэгіёна і цэнтр гандлю, апынуўся перад пагрозай заняпаду. Гандлёвая алігархія горада пасля гэтага знайшла выратаванне ў здзяйсненні авантурнага плану, тыповага для духу эпохі. У 1087 годзе трэы караблі з Бары, наладаваныя зернем іншай прадукцыяй сельскай гаспадаркі, накіраваліся звычыльным маршрутам у Сірюю, і, закупіўшы там усходнюю тканіны, рушылі ўздоўж узбрэжжа Малой Азіі, каб спыніцца бліз Мірау Лікійскіх. У гэтых мясцінах, праслаўленых св. Мікалаем, дзе ў царкве спачывалі яго мошчы, у XI стагоддзі з'яўлялася ўсё больш туррак. Тому можна было меркаваць, што загадзя спланавана камандай караблёў дзэрзкае выкраданне з царкоўнай грабніцы яго парэшткаў хрысціянскі свет успрымме як выратаванне ад няверных. А Бары займее сваёго патрона, падобна як Венецыя — святога Марка.

Так і адбылося. Ужо ў 1087–1089 гадах для размяшчэння святых мошчаш завяршылася ўзвядзенне крыпты з прастолам, якім кіраваў абац Бенедыктынскага кляштара, а пазней арцыбіскуп Ілія, выкарыстаўшы пры гэтым для будучай

Бона ў маладосці

базілікі пераробаваныя рэшткі былога палаца візантыйскага катапана. Таму формы вялізной раманскаі царквы асіметрычныя, а ў скульптурным дэкоры прысутнічаюць свецкія матывы — выявы быкоў і сфинксаў. А крыпта св. Мікалая, мяркуючы па візантыйскай форме капітэляў калон з кветкава-раслінным дэкорам, першасна служыла залай палаца катапана. Гэта ж Італія, дзе часам культурныя слаі розных эпох папросту накладаюцца адзін на другі.

Бона — жонка Жыгімonta

А чарговым дадаткам, які звязаў далёкі італьянскі горад з нашай краінай непарыўнымі сувязямі гісторыі, было размяшчэнне ў галоўным алтары базілікі ў 1593 годзе скульптурнага надмагілля вялікай княгіні літоўскай і польскай каралевы Боны Сфорца, якая памерла ў Бары ў 1558 годзе.

Будучая ўладарка Польшчы і Літвы нарадзілася 515 год таму, 2 лютага 1494 года ў сям'і міланскага герцага Джан Галеаца Сфорца і Ізабеллы Арагонскай, дачкі неапалітанскага караля. А ў 1518 годзе, воляю дынастычных раскладаў, што мусілі зблізіцца палітычныя пазіцыі Ягайлавічай і Габсбургам, і па рэкамендацыі Уладзіслава Ягайлавіча, караля Чэхіі і Венгрый, зрабілася другой жонкай яго аўдадавлага малодшага брата Жыгімonta Старога. Партыя з палітычнага

Мемарыял Боны Сфорца

гледзішча для Жыгімonta была не надта выгадная, але падсалоджаная 200 000 залатых венгерскіх дукатаў прыданага і тым, што 50-гадовы кароль ажаніўся з прыгожай (хыці і невысокага росту) і добра адукаванай 24-гадовай дзяўчынай.

Але нельга не памятаць, што якраз яе памкненні навесці парадак з пункту гледжання пануючай дынастыі наўпрост ці ўкосна выліціся ў цэлы шэраг прагрэсіўных пераменаў. Пачынаючы з дзяржавных маёнткаў, палешыліся спосабы землекарыстання (з меттіраццяй і больш дасканальным севазваротам). Зерне, лён і каноплі пачалі вырошчвацца для продажу за мяжой, што хутка вывела ВКЛ на становішча адной з лепшых экспартна-арыентаваных гаспадарак кантынента. Апошняму паспрыяла «валочная памера», пераход на падаткаабкладанне не з асобнай гаспадаркі, а з адзінкі памеру зямлі, валокі (21,36 га).

«Памера» здзейснілася канчаткова ў 1557 годзе, на наступны год пасля ад’езду Боны назаду ў Італію. Варта прыгадаць і першую кадыфікацыю права ВКЛ у выглядзе Статута 1529 года.

Працяг у наступным нумары

АБ'ЯВА Літаратурныя сустрэчы на сядзібе ТБМ

17 сакавіка
Сустрэча з пісьменнікам
Васілем Якавенкам

Тэма: размова аб падрыхтоўцы 2-га выдання трэлогіі «Пакутны век»
Презентацыя новай кнігі аўтара «Нечывелле»
Пачатак а 18 гадзіне
Уваход вольны
(Мінск, вул. Румянцева, 13)